

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

I Tiedonantoja

Tuomioistuin

TUOMIOISTUIN

2004/C 85/01

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 12 päivänä helmikuuta 2004 asiassa C-363/99 (Gerechtshof te 's-Gravenhagenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Koninklijke KPN Nederland NV vastaan Benelux-Merkenbureau (Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen – Tavaramerkit – Direktiivin 89/104/ETY – 3 artiklan 1 kohta – Rekisteröinnin esteet – Kaikkien merkityksellisten tosiseikkojen ja olosuhteiden ottaminen huomioon – Tavaramerkkiä ei voida rekisteröidä tiettyjä tavaroita tai palveluja varten sillä edellytyksellä, että niillä ei ole määrättyä ominaisuutta – Sellaisista osista koostuva sana, joista jokainen kuvailee kyseessä olevien tavaroiden tai palvelujen ominaisuuksia)

1

2004/C 85/02

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 5 päivänä helmikuuta 2004 asiassa C-24/00: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta (Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen – EY:n perustamissopimuksen 30 ja 36 artikla (joista on muutettuina tullut EY 28 ja EY 30 artikla) – Kansallinen lainsäädäntö, jossa luetellaan tyhjentävästi ravintoaineet, joita voidaan lisätä elintarvikkeisiin – Vaikutukseltaan vastaava toimenpide – Oikeuttaminen – Kansanterveys – Kuluttajien suojeleminen – Oikeasuhteisuus)

2

FI

2

(Jatkuu kääntöpuolella)

2004/C 85/03	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 12 päivänä helmikuuta 2004 asiassa C-265/00 (Benelux-Gerechtshof esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Campina Melkunie BV vastaan Benelux-Merkenbureau (Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen – Tavaramerkit – Direktiivi 89/104/ETY – 3 artiklan 1 kohta – Rekisteröinnin hylkäysperusteet – Uudissana, joka koostuu osista, joista kukin kuvailee asianomaisten tavaroiden tai palvelujen ominaispiirteitä)	3
2004/C 85/04	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 5 päivänä helmikuuta 2004 asiassa C-95/01 (Tribunal du grande instance de Parisin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): John Greenham vastaan Léonard Abel (Tavaroiden vapaa liikkuvuus – EY 28 ja EY 30 artikla – Vitamiineilla ja kivennäisaineilla täydennettyjen elintarvikkeiden myyntikielto – Oikeuttaminen – Oikeasuhteisuus)	4
2004/C 85/05	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 12 päivänä helmikuuta 2004 asiassa C-218/01 (Bundespatentgerichtin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Henkel KGaA (Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen – Tavaramerkit – Direktiivi 89/104/ETY – 3 artiklan 1 kohdan b, c ja e alakohta – Rekisteröintiasteet – Tavarain pakkauksesta muodostuva kolmiulotteinen tavaramerkki – Erottamiskyky)	4
2004/C 85/06	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 12 päivänä helmikuuta 2004 asiassa C-330/01 P: Hortiplant SAT vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Maatalous – EMOTR – Taloudellisen tuen peruuttaminen ja sen palauttamista koskeva vaatimus – Asetus N:o 4253/88 – Asetuksen 24 artiklan 1 ja 2 kohta – Komission velvollisuus pyytää kyseessä olevaa jäsenvaltiota esittämään huomautuksensa ennen taloudellisen tuen peruuttamista)	5
2004/C 85/07	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 12 päivänä helmikuuta 2004 asiassa C-337/01 (Bundesfinanzhofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Hamann International GmbH Spedition + Logistik vastaan Hauptzollamt Hamburg-Stadt (Yhteisön tullikoodeksi – Tuontitullivelka – Tavarain siirtäminen pois tullivalvonnasta)	6
2004/C 85/08	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 5 päivänä helmikuuta 2004 asiassa C-380/01 (Verwaltungsgerichtshofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Gustav Schneider vastaan Bundesminister für Justiz (Direktiivi 76/207/ETY – Miesten ja naisten tasa-arvoinen kohtelu – Uralla eteneminen – Tehokkaan tuomioistuinvalvonnan periaate – Tutkimatta jättäminen)	6
2004/C 85/09	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 5 päivänä helmikuuta 2004 asiassa C-18/02 (Arbejdsretin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Danmarks Rederiforening vastaan Landsorganisationen i Sverige (Brysselin yleissopimus – 5 artiklan 3 kohta – Toimivalta sopimukseen perustumatonta vahingonkorvausta koskevassa asiassa – Paikkakunta, missä vahingon aiheuttanut teko sattui – Ammattiyhdistyksen sopimusvaltiossa toteuttama toimenpide, joka on suunnattu toisessa sopimusvaltiossa rekisteröidyn aluksen varustamoaa vastaan)	7

2004/C 85/10	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 22 päivänä tammikuuta 2004 yhdistetyissä asioissa C-133/02 ja C-134/02 (Gerechtshof te Amsterdamin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Timmermans Transport & Logistics BV ja Inspecteur der Belastingdienst – Douanedistrict Roosendaal ja Hoogenboom Production Ltd vastaan Inspecteur der Belastingdienst – Douanedistrict Rotterdam (Tavaroiden tariffiluokittelu – Sitova tarifiennakkotieto – Ennakkotiedon kumoaminen)	8
2004/C 85/11	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 12 päivänä helmikuuta 2004 asiassa C-230/02 (Bundesvergabeamtin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Grossmann Air Service, Bedarfsluftfahrtunternehmen GmbH & Co. KG vastaan Republik Österreich (Julkiset hankinnat – Direktiivi 89/665/ETY – Julkisia hankintoja koskeviin sopimuksiin liittyvät muutoksenhakumenettelyt – 1 artiklan 3 kohta ja 2 artiklan 1 kohdan b alakohta – Ne henkilöt, joiden käytettävissä muutoksenhakumenettelyjen on oltava – Käsite ”tavoitella julkista hankintaa”)	8
2004/C 85/12	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 12 päivänä helmikuuta 2004 asiassa C-236/02 (College van Beroep voor het bedrijfslevenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): J. Slob vastaan Productschap Zuivel (Maito ja maitotuotteet – Suoramyynti – Viitemäärä – Ylitys – Maidon lisämaksu – Tuottajan varastokirjanpitoa koskeva velvollisuus – Sisältö – Asetuksen N:o 536/93 7 artiklan 1 kohdan f alakohdan tulkinta)	9
2004/C 85/13	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 5 päivänä helmikuuta 2004 asiassa C-265/02 (Corte suprema di cassazione esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Frahuil SA vastaan Assitalia SpA (Brysselin yleissopimus – Erityinen toimivalta – 5 artiklan 1 kohta – Käsite ”sopimusta koskeva asia” – Päävelallisen tietämättä tehty takaussopimus – Velkojan oikeuksien siirtyminen takaajalle – Takaajan päävelallista vastaan nostama takautumiskanne)	9
2004/C 85/14	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 5 päivänä helmikuuta 2004 asiassa C-270/02: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta (Vaikutukseltaan vastaavat toimenpiteet – Toisissa jäsenvaltioissa laillisesti valmistettavat ja kaupan pidettävät urheilijoille tarkoitetut elintarvikkeet – Kaupan pitämistä koskeva ennakkoon myönnetty lupa)	10
2004/C 85/15	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 12 päivänä helmikuuta 2004 asiassa C-406/02: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Belgian kuningaskunta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiiveissä 76/464/ETY, 78/659/ETY ja 80/68/ETY tarkoitettujen kertomusten toimittamatta jättäminen – Eräiden ympäristöä koskevien direktiivien täytäntöönpanoon liittyvien kertomusten standardointi ja järjeistäminen)	10
2004/C 85/16	Asia C-288/03 P: B. Zaouin, L. Zaouin ja D. Zaouin, nykyisin Stain, 3.7.2003 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-73/03, B. Zaoui ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 23.4.2003 antamasta määräyksestä	11

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2004/C 85/17	Asia C-513/03: Gerechtshof te 's-Hertogenbosch 4.12.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa M.E.A. van Hilten-van der Heijden vastaan Inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen Buitenland te Heerlen	12
2004/C 85/18	Asia C-532/03: Euroopan yhteisöjen komission 19.12.2003 Irlantia vastaan nostama kanne	12
2004/C 85/19	Asia C-543/03: Oberlandesgericht Innsbruck 16.12.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa 1. Christine Dodl, 2. Petra Oberhollenzer vastaan Tiroler Gebietskrankenkasse	13
2004/C 85/20	Asia C-2/04: Giudice di pace di Bitonto 20.12.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Nicolò Tricarico vastaan Assitalia Assicurazioni	13
2004/C 85/21	Asia C-15/04: Bundesvergabeamt Wienin 12.1.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Koppensteiner GmbH vastaan Bundesimmobiliengesellschaft m.b.H	14
2004/C 85/22	Asia C-22/04: Euroopan yhteisöjen komission 26.1.2003 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne	14
2004/C 85/23	Asia C-25/04: Dioikitiko protodikeio Athinas 30.9.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Sfakianakis A.E.B.E. vastaan Kreikan valtio ..	15
2004/C 85/24	Asia C-30/04: Tribunale di Bolzano 9.1.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Ursel Koschitzki vastaan INPS-Istituto Nazionale della Previdenza Sociale	15
2004/C 85/25	Asia C-40/04: Korkeimman oikeuden 30.1.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Syuichi Yonemoto vastaan virallinen syyttäjä ja Raine Pöyry	15
2004/C 85/26	Asia C-42/04: College van Beroep voor het bedrijfsleven 23.1.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Maatschap J.B. ja R.A.M. Elshof vastaan Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit	16
2004/C 85/27	Asia C-43/04: Bundesfinanzhofes 27.11.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Rechtsstreit Finanzamt Arnsberg vastaan Sundernin kaupunki	16

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2004/C 85/28	Asiat C-44/04 ja 45/04: Tribunale di Gorizia 18.12.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa n:o 1259/2003 ja 1260/2003 Azienda Agricola Bogar Roberto & Andrea vastaan AGEA	16
2004/C 85/29	Asia C-51/04: Euroopan yhteisöjen komission 9.2.2004 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne	17
2004/C 85/30	Asia C-53/04: Tribunale di Genova 21.1.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Cristiano Marrosu ja Gianluca Sardino vastaan Azienda Ospedaliera Ospedale San Martino di Genova e Cliniche Universitarie Convenzionate	17
2004/C 85/31	Asia C-56/04: Euroopan yhteisöjen komission 10.2.2004 Suomen tasavaltaa vastaan nostama kanne	17
2004/C 85/32	Asia C-57/04: Euroopan yhteisöjen komission 10.2.2004 Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne	18
2004/C 85/33	Asia C-62/04: Euroopan yhteisöjen komission 12.2.2004 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne	18
2004/C 85/34	Asia C-63/04: High Court of Justice (England and Wales) 21.2.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Centralan Property Ltd vastaan Commissioners of Customs & Excise	18
2004/C 85/35	Asia C-77/04: Cour de cassation (Ranska) 20.1.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Réunion européenne, Société Axa, Société Winterthur, Compagnie Le Continent ja Assurances mutuelles de France vastaan Société Zurich Seguros ja Société Pyrénéenne de transit d'automobiles "SOPTRANS" SA	19
2004/C 85/36	Asia C-79/04: Euroopan yhteisöjen komission 19.2.2004 Luxemburgin suurherttua-kuntaa vastaan nostama kanne	19
2004/C 85/37	Asia C-83/04: Euroopan yhteisöjen komission 20.2.2004 Portugalin tasavaltaa vastaan nostama kanne	20
2004/C 85/38	Asia C-85/04: Euroopan yhteisöjen komission 23.2.2004 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne	20
2004/C 85/39	Asia C-86/04: Euroopan yhteisöjen komission 23.2.2004 Luxemburgin suurherttua-kuntaa vastaan nostama kanne	20

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2004/C 85/40	Asia C-87/04: Euroopan yhteisöjen komission 23.2.2004 Belgian kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	21
ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN		
2004/C 85/41	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 11 päivänä joulukuuta 2003 asiassa T-61/99: Adriatica di Navigazione SpA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kilpailu – EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohta (josta on tullut EY 81 artiklan 1 kohta) – Relevanttien markkinoiden määrittäminen – Perustelut – Hintojen vahvistamista koskeva sopimus – Todiste osallistumisesta kartelliin – Todiste irtisanoutumisesta – Syrjimättömyysperiaate – Sakot – Määrittämisperusteet)	22
2004/C 85/42	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 13 päivänä tammikuuta 2004 asiassa T-158/99 Thermenhotel Stoiser Franz Gesellschaft mbH & Co. KG ym., vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Valtiontuki – Alueellinen tuki – Asianajajan kannekirjelmässä olevan allekirjoituksen säännönmukaisuus – Asiavaltuus – Perustelut – Soveltuvuus yhteismarkkinoille – Syrjintäkielto – Tuensaajan kansallisten kilpailijoiden sijoittautumisoikeus – Ympäristönsuojelu – Harkintavallan väärinkäyttö)	22
2004/C 85/43	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 11 päivänä joulukuuta 2003 asiassa T-306/00: Conserve Italia Soc. coop. rl vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Maatalous – EMOTR – Taloudellisen tuen vähentäminen – Perustelut – Tosiseikkojen virheellinen arviointi – Suhteellisuusperiaate)	23
2004/C 85/44	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 13 päivänä tammikuuta 2004 asiassa T-67/01, JCB Service vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kilpailu – EY 81 artikla – Jakelusopimukset)	23
2004/C 85/45	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 14 päivänä tammikuuta 2004 asiassa T-109/01: Fleuren Compost BV vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kumoamiskanne – Valtiontuet – Alankomaiden kuningaskunnan lannanjalostusyrityksille myöntämät tuet – Komission määrääjäksi hyväksymä järjestelmä – Lupajaksoa ennen tai sen jälkeen myönnetyt tuet)	24
2004/C 85/46	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 21 päivänä tammikuuta 2004 asiassa T-328/01, Tony Robinson vastaan Euroopan parlamentti (Väliaikainen toimihenkilö – Ylennys palkkaluokkaan A 3 – Euroopan sosiaalidemokraattisen puolueen ryhmän henkilöstö)	24
2004/C 85/47	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 21 päivänä tammikuuta 2004 asiassa T-97/02, Prodromos Mavridis vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö – Ylennys – Henkilön jättäminen kirjaamatta palkkaluokkaan A 5 ylennettyjen virkamiesten luetteloon – Arviointikertomusten saatavillaolo)	24

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2004/C 85/48	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 20 päivänä tammikuuta 2004 asiassa T-195/02, Anselmo Briganti vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö – Avoin kilpailu – Kumoamiskanne – Esivalintamenettely – Koemenettely – Tiettyjen monivalintakysymysten taannehtiva kumoaminen – Yhdenvertaisen kohtelun periaate – Luottamuksensuojan periaate)	25
2004/C 85/49	Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 25 päivänä marraskuuta 2003 asiassa T-85/01, IAMA Consulting Srl vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Esprit-ohjelma – Toimet tutkimuksen ja teknologian kehittämisen alalla – Yhteisön myöntämä rahoitus – Tukikelpoiset määrät – Välityslauseke – Kumoamiskanne – Tutkittavaksi ottaminen – Vastakanne – Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toimivalta)	25
2004/C 85/50	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 18 päivänä joulukuuta 2003 asiassa T-215/02, Santiago Gómez-Reino vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö – Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) suorittama tutkimus – Avustamisvelvollisuus – Kumoamis- ja vahingonkorvauskanne, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat ja joka on oikeudellisesti selvästi täysin perusteeton)	26
2004/C 85/51	Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 28 päivänä marraskuuta 2003 asiassa T-264/03 R, Jürgen Schmoldt ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Väliaikainen oikeussuoja – Tutkittavaksi ottaminen – Kiireellisyys)	26
2004/C 85/52	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 2 päivänä joulukuuta 2003 asiassa, T-334/02, Viomichania Syskevasias Typopoiisis kai Syntirisis Agrotikon Proionton AE vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (EMOTR – Maataloustuotteiden jalostamisen ja kaupan pitämisen edellytysten parantaminen – Yhteisön taloudellisen tuen poistamista käsittelevä hakemus – Komission toimimattomuus – Laiminlyöntikanne)	26
2004/C 85/53	Asia T-336/03: Editions Albert René S.a.r.l.:n 1.10.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne	27
2004/C 85/54	Asia T-9/04: Luigi Marcuccion 13.1.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	27
2004/C 85/55	Asia T-42/02: Ermioni Komninoun ynnä 16 muun 10.2.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	28
2004/C 85/56	Asian T-273/99 poistaminen rekisteristä	28

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2004/C 85/57	Asian T-9/02 poistaminen rekisteristä	29
2004/C 85/58	Asian T-51/03 poistaminen rekisteristä	29
<hr/>		
	II Valmistavat säädökset	
	
<hr/>		
	III Tiedotteita	
2004/C 85/59	Tuomioistuimen viimeisin julkaisu <i>Euroopan unionin virallinen lehti</i> EUVL C 71, 20.3.2004	30

I

(Tiedonantoja)

TUOMIOISTUIN

TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

12 päivänä helmikuuta 2004

asiassa C-363/99 (Gerechtshof te 's-Gravenhagenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Koninklijke KPN Nederland NV vastaan Benelux-Merkenbureau ⁽¹⁾

(Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen – Tavaramerkit – Direktiivin 89/104/ETY – 3 artiklan 1 kohta – Rekisteröinnin esteet – Kaikkien merkityksellisten tosiseikkojen ja olosuhteiden ottaminen huomioon – Tavaramerkkiä ei voida rekisteröidä tiettyjä tavaroita tai palveluja varten sillä edellytyksellä, että niillä ei ole määrättyä ominaisuutta – Sellaisista osista koostuva sana, joista jokainen kuvailee kyseessä olevien tavaroiden tai palvelujen ominaisuuksia)

(2004/C 85/01)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa 363/99, jonka Gerechtshof te 's-Gravenhage (Alankomaat) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa, Koninklijke KPN Nederland NV ja Benelux-Merkenbureau, ennakkoratkaisun jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä

joulukuuta 1988 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 89/104/ETY (EYVL 1989, L 40, s. 1) 2 ja 3 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: V. Skouris, joka hoitaa kuudennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit C. Gulmann, J. N. Cunha Rodrigues, R. Schintgen ja F. Macken (esittelevä tuomari), julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 12.2.2004 tuomion, jonka tuomiolauselman on seuraava:

- 1) Jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 89/104/ETY3 artiklaa on tulkittava siten, että viranomaisen, jolla on toimivalta rekisteröidä tavaramerkkejä, on otettava huomioon paitsi tavaramerkki sellaisena kuin se on esitetty rekisteröitäväksi, myös kaikki merkitykselliset tosiseikat ja olosuhteet.

Tällaisen viranomaisen on otettava huomioon kaikki merkitykselliset tosiseikat ja olosuhteet ennen kuin se tekee lopullisen päätöksen tavaramerkin rekisteröintihakemuksen johdosta. Tuomioistuimen, jossa on nostettu kanne tavaramerkin rekisteröintihakemusta koskevan päätöksen johdosta, on myös otettava huomioon kaikki merkitykselliset tosiseikat ja olosuhteet toimivaltansa rajoissa, sellaisina kuin ne on määritetty sovellettavassa kansallisessa säännöstössä.

- 2) Sillä seikalla, että tavaramerkki on rekisteröity jäsenvaltiossa tiettyjä tavaroita tai palveluja varten, ei ole lainkaan merkitystä sen tutkinnan kannalta, jonka toisessa jäsenvaltiossa oleva tavaramerkkien rekisteröintiasioissa toimivaltainen viranomainen suorittaa sellaisen rekisteröintihakemuksen osalta, jolla haetaan samankaltaista tavaramerkkiä sellaisia tavaroita tai palveluja varten, jotka ovat samankaltaisia kuin ne tavarat tai palvelut, joita varten ensiksi mainittu tavaramerkki on rekisteröity.

- 3) Direktiivin 89/104/ETY 3 artiklan 1 kohdan c alakohdan vastaista on rekisteröidä tavaramerkki, joka muodostuu yksinomaan merkeistä tai merkinnöistä, jotka voivat elinkeinotoiminnassa osoittaa niiden tavaroiden tai palvelujen ominaisuuksia, joita varten rekisteröintiä on haettu, ja asia on näin huolimatta siitä, että on olemassa tavanomaisempia merkkejä tai merkintöjä näiden samojen ominaisuuksien osoittamiseksi, ja riippumatta niiden kilpailijoiden määrästä, joiden edun mukaista voi olla käyttää merkkejä tai merkintöjä, joista tavaramerkki muodostuu.

Kun sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä säädetään, että kun toimivaltainen viranomainen sellaisella alueella, jolla on rinnakkain useita virallisesti tunnustettuja kieliä, rekisteröi sanamerkin, joka on ilmaistu yhdellä näistä kielistä, rekisteröinnin johdosta saatava yksinoikeus koskee lain mukaan myös käännöksiä näille muille kielille, kyseisen viranomaisen on tarkistettava kunkin tällaisen käännoksen osalta, että se ei muodostu yksinomaan merkeistä tai merkinnöistä, jotka voivat elinkeinotoiminnassa osoittaa näiden tavaroiden tai palvelujen ominaisuuksia.

- 4) Direktiivin 89/104/ETY 3 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että tavaramerkillä, joka kyseisen säännöksen c alakohdassa tarkoitettulla tavalla kuvailee tiettyjen tavaroiden tai palvelujen ominaisuuksia, mutta joka ei kuvaile muiden tavaroiden tai palvelujen ominaisuuksia, ei voidakatsota väistämättä olevan kyseisen säännöksen b alakohdassa tarkoitettua erottamiskykyä näiden muiden tavaroiden tai palvelujen osalta.

Se seikka, että tavaramerkki direktiivin 89/104/ETY 3 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettulla tavalla kuvailee tiettyjen tavaroiden tai palvelujen ominaisuuksia, on merkityksetön arvioitaessa sitä, onko samalla tavaramerkillä kyseisen kohdan b alakohdassa tarkoitettu erottamiskyky muiden tavaroiden tai palvelujen osalta.

- 5) Direktiivin 89/104/ETY 3 artiklan 1 kohdan c alakohtaa on tulkittava siten, että tavaramerkki, joka koostuu sanasta, joka puolestaan muodostuu osista, jotka kaikki kuvailevat niiden tavaroiden tai palvelujen ominaisuuksia, joita varten rekisteröintiä on haettu, kuvailee itsekin näiden tavaroiden tai palvelujen ominaisuuksia kyseisessä säännöksessä tarkoitettulla tavalla, paitsi jos on olemassa havaittavissa oleva ero yhtäältä sanan ja toisaalta niiden osien pelkän summan välillä, joista kyseinen sana muodostuu, mikä edellyttää joko sitä, että sen takia, että yhdistelmä on tavanomaisesta poikkeava kyseisten tavaroiden tai palvelujen osalta, kyseinen sana luo vaikutelman, joka on riittävän kaukana siitä vaikutelmasta, joka syntyy kyseisen sanan muodostavien osien pelkästä yhdistelmästä, jolloin sana on enemmän kuin kyseisten osien summa, tai sitten sitä, että kyseinen sana on otettu yleiseen kielenkäyttöön ja saanut siellä oman merkityksensä, jolloin se on vastedes itsenäinen suhteessa niihin osiin, joista se muodostuu. Viimeksi mainitussa tapauksessa on puolestaan tarkistettava, että sana, joka on saanut oman merkityksensä, ei itse ole direktiivin 89/104/ETY tässä säännöksessä tarkoitettulla tavalla kuvaileva.

Arvioitaessa sitä, kuuluuko tällainen tavaramerkki direktiivin 89/104/ETY 3 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyn rekisteröinnin esteen soveltamisalaan, on merkityksetöntä, onko olemassa synonyymejä, joilla voidaan osoittaa näitä rekisteröintihakemuksessa mainittujen tavaroiden tai palvelujen samoja ominaisuuksia, tai ovatko tavaroiden tai palvelujen kuvailtavissa olevat ominaisuudet kaupallisesti olennaisia vai toissijaisempia ominaisuuksia.

- 6) Direktiivin 89/104/ETY vastaista on se, että viranomainen, jolla on toimivalta rekisteröidä tavaramerkkejä, rekisteröi tavaramerkin tiettyjä tavaroita tai palveluja varten sillä edellytyksellä, että niillä ei ole määrättyä ominaisuutta.
- 7) Viranomaisen, jolla on toimivalta rekisteröidä tavaramerkkejä, noudattama sellainen käytäntö on direktiivin 89/104/ETY 3 artiklan vastaista, jolla pyritään epäämään yksinomaan niiden tavaramerkkien rekisteröinti, joita ”selvästikään ei voida hyväksyä”.

(¹) EYVL C 47, 19.2.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

5 päivänä helmikuuta 2004

asiassa C-24/00: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta (¹)

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen – EY:n perustamissopimuksen 30 ja 36 artikla (joista on muutettuna tullut EY 28 ja EY 30 artikla) – Kansallinen lainsäädäntö, jossa luetaan tyhjentyvästi ravintoaineet, joita voidaan lisätä elintarvikkeisiin – Vaikutukseltaan vastaava toimintatapa – Oikeuttaminen – Kansanterveys – Kuluttajien suojeleminen – Oikeasuhteisuus)

(2004/C 85/02)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-24/00, Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinnään R. B. Wainwright ja O. Couvert-Castéra, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Ranskan tasavalta, asiamiehinnään aluksi R. Abraham ja R. Loosli-Surrans ja sittemmin J.-F. Dobelle ja R. Loosli-Surrans, prosessiosoite Luxemburgissa, jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen 30 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 28 artikla) mukaisia velvoitteitaan, koska

- se ei ole antanut säännöksiä, joilla varmistetaan sellaisten tavanomaiseen kulutukseen tarkoitettujen elintarvikkeiden ja erityisravinnoksi tarkoitettujen elintarvikkeiden vapaa liikkuvuus, joita valmistetaan ja/tai myydään laillisesti muissa jäsenvaltioissa ja jotka sisältävät lisäaineita (kuten vitamiineja, kivennäisaineita ja muita aineksia), joista ei ole säädetty Ranskan lainsäädännössä,
- se ei ole säätänyt yksinkertaistetusta menettelystä, jolla lisäaineet voidaan merkitä kansalliseen luetteloon, mikä on tarpeen edellä mainittujen elintarvikkeiden markkinoille saattamiseksi Ranskassa, ja
- se on estänyt edellä mainittujen elintarvikkeiden markkinoille saattamisen Ranskassa osoittamatta, että näiden tuotteiden myynti aiheutti vaaraa kansanterveydelle,

yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: V. Skouris, joka hoitaa kuudennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit C. Gulmann, J. N. Cunha Rodrigues, R. Schintgen ja F. Macken (esittelevä tuomari), julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 5.2.2004 tuomion, jonka tuomiolauselmä on seuraava:

- 1) Ranskan tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen 30 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 28 artikla) mukaisia velvoitteitaan, koska

se ei ole säätänyt yksinkertaistetusta menettelystä, jolla sellaisiin tavanomaiseen kulutukseen tarkoitettuihin elintarvikkeisiin ja erityisravinnoksi tarkoitettuihin elintarvikkeisiin lisätyt ravintoaineet, joita valmistetaan ja/tai myydään laillisesti muissa jäsenvaltioissa, voidaan merkitä sallittujen ravintoaineiden kansalliseen luetteloon ja

se on estänyt tiettyjen elintarvikkeiden, kuten L-tartraattia ja L-karnitiinia sisältävien ravintolisien ja dieettivalmisteiden sekä tietyillä ravintoaineilla täydennettyjen makeisten ja juomien markkinoille saattamisen Ranskassa osoittamatta, että kyseisten elintarvikkeiden myynti aiheuttaa todellista vaaraa kansanterveydelle.

Kanne hylätään muilta osin.

- 2) Euroopan yhteisöjen komissio ja Ranskan tasavalta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EYVL C 149, 27.5.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

12 päivänä helmikuuta 2004

asiassa C-265/00 (Benelux-Gerechtshof esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Campina Melkunie BV vastaan Benelux-Merkenbureau (¹)

(Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen – Tavaramerkit – Direktiivi 89/104/ETY – 3 artiklan 1 kohta – Rekisteröinnin hylkäysperusteet – Uudissana, joka koostuu osista, joista kukin kuvailee asianomaisten tavaroiden tai palvelujen ominaispiirteitä)

(2004/C 85/03)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-265/00, jonka Benelux-Gerechtshof on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen ensiksi mainitussa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Campina Melkunie BV ja Benelux-Merkenbureau ennakkoratkaisun jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 89/104/ETY (EYVL 1989, L 40, s. 1) 2 artiklan ja 3 artiklan 1 kohdan tulkinna, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: V. Skouris, joka hoitaa kuudennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit C. Gulmann, J. N. Cunha Rodrigues, R. Schintgen ja F. Macken (esittelevä tuomari), julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 12.2.2004 tuomion, jonka tuomiolauselmä on seuraava:

Jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 89/104/ETY 3 artiklan 1 kohdan c alakohtaa on tulkittava siten, että tavaramerkki, joka koostuu uudissanasta, joka puolestaan muodostuu osista, joista jokainen kuvailee niiden tavaroiden tai palvelujen ominaisuuksia, joita varten rekisteröintiä on haettu, itsekin kuvailee näiden tavaroiden tai palvelujen ominaisuuksia kyseisessä säännöksessä tarkoitettulla tavalla, paitsi jos on olemassa havaittavissa oleva ero yhtäältä kyseisen uudissanajan ja toisaalta niiden osien, joista kyseinen sana muodostuu, pelkän summan välillä, mikä edellyttää sitä, että sen takia, että yhdistelmä on tavanomaisesta poikkeava kyseisten tavaroiden tai palvelujen osalta, kyseinen uudissana luo vaikutelman, joka on riittävän kaukana siitä vaikutelmasta, joka syntyy kyseisen uudissanajan muodostavien osien välittämien ilmausten pelkästä yhdistelmästä, jolloin uudissana on enemmän kuin kyseisten osien summa.

Arvioitaessa sitä, kuuluuko tällainen tavaramerkki direktiivin 89/104/ETY 3 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyn rekisteröinties-teen soveltamisalaan, on merkityksentöntä, onko olemassa synonyymejä, joilla voidaan kuvailla näitä rekisteröintihakemuksessa mainittujen tavaroiden tai palvelujen samoja ominaisuuksia.

(1) EYVL C 233, 12.8.2000.

Yhtäältä ennakkolupamenettely on oltava helppokäyttöinen ja saatettavissa loppuun kohtuullisessa ajassa ja menettelyn johdettua hylkävään päätökseen tuo hylkävää päätös on voitava saattaa tuomioistuimen käsiteltäväksi. Toisaalta markkinoille saattamista koskevan luvan epäämisen on perustuttava kansanterveyteen kohdistuvan riskin perusteelliseen arviointiin, joka perustuuluotettavimpiin käytettävissä oleviin tieteellisiin tietoihin ja kansainvälisen tutkimuk- sen tuoreimpiin tuloksiin.

(1) EYVL C 108, 7.4.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

5 päivänä helmikuuta 2004

asiassa C-95/01 (Tribunal du grande instance de Parisin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): John Greenham vastaan Léonard Abel⁽¹⁾

(Tavaroiden vapaa liikkuvuus – EY 28 ja EY 30 artikla – Vitamiineilla ja kivennäisaineilla täydennettyjen elintarvikkeiden myyntikielto – Oikeuttaminen – Oikeasuhteisuus)

(2004/C 85/04)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa 95/01, jonka Tribunal de grande instance de Paris (Ranska) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa rikosoikeudenkäynnissä, jossa vastaajina ovat, John Greenham ja Léonard Abel, ennakkoratkaisun EY 28 ja EY 30 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: V. Skouris, joka hoitaa kuudennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit C. Gulmann, J.-P. Puissochet, F. Macken (esittelevä tuomari) ja N. Colneric, julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 5.2.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

EY 28 ja EY 30 artiklaa on tulkittava siten, että ne eivät estä jäsenvaltiota kieltämästä toisessa jäsenvaltiossa laillisesti valmistettujen ja markkinoille saatettujen elintarvikkeiden markkinoille saattamista ilman ennakkolupaa silloin, kun niihin on lisätty muita kuin sellaisia ravintoaineita, kuten vitamiineja ja kivennäisaineita, joiden käyttö on sallittu ensin mainitussa jäsenvaltiossa, mikäli tietyt edellytykset täyttyvät.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

12 päivänä helmikuuta 2004

asiassa C-218/01 (Bundespatentgerichtin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Henkel KGaA⁽¹⁾

(Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen – Tavaramerkit – Direktiivi 89/104/ETY – 3 artiklan 1 kohdan b, c ja e alakohta – Rekisteröintiesteet – Tavarain pakkauksesta muodostuva kolmiulotteinen tavaramerkki – Erottamiskyky)

(2004/C 85/05)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-218/01, jonka Bundespatentgericht (Saksa) on saattanut EY 234 artiklan mukaisesti yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa, jonka on pannut vireille Henkel KGaA, ennakkoratkaisun jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 89/104/ETY (EYVL 1989, L 40, s. 1) 3 artiklan 1 kohdan b, c ja e alakohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: tuomarit C. Gulmann, joka hoitaa kuudennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä J. N. Cunha Rodrigues, J.-P. Puissochet, R. Schintgen ja F. Macken (esittelevä tuomari), julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 12.2.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Kun kyse on kolmiulotteisista tavaramerkeistä, jotka muodostuvat sellaisten tavaroiden pakkauksesta, jotka elinkeinotoiminnassa myydään pakattuna itse tavarantoiminnasta luonteesta johtuvista syistä, tavarantoiminta voidaan rinnastaa tavarantoiminnan muotoon, joten tätä pakkausta voidaan pitää jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 89/104/ETY 3 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuna tavarantoiminnan ja tavarantoiminnan pakkausta voidaan käyttää osittamaan pakattun tavarantoiminnan ominaisuuksia eli muun muassa sen laatua tämän direktiivin 3 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettulla tavalla.

2) Kun kyse on kolmiulotteisista tavaramerkeistä, jotka muodostuvat sellaisten tavaroiden pakkauksesta, jotka elinkeinotoiminnassa myydään pakattuna itse tavarantoiminnasta luonteesta johtuvista syistä, direktiivin 89/104/ETY 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua erottamiskykyä on arvioitava sen perusteella, miten näiden tavaroiden tavaramerkillisesti valistunut ja kohtuullisen tarkkaavainen ja huolellinen keskivertokuluttaja käsittää asian. Keskivertokuluttajan on pystyttävä tavaramerkin perusteella erottamaan tämä tavara muiden yritysten tavaroista niin, että hänen ei tarvitse enempää pohtia asiaa eikä verrata tavaramerkkiä muihin merkkeihin eikä olla erityisen huolellinen tässä suhteessa.

3) On sallittua, että direktiivin 89/104/ETY 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua erottamiskykyä arvioitaessa otetaan huomioon vain se, miten merkki ymmärretään kotimaassa asianomaisessa kohderyhmässä, eikä viran puolesta hankita lisäselvitystä siitä, onko muissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa rekisteröity samoja tai samankaltaisia tavaramerkkejä tai evätty tällaisten tavaramerkkien rekisteröinti ja missä laajuudessa näin on tehty.

Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi ottaa huomioon sen seikan, että toisessa jäsenvaltiossa on jo rekisteröity sama tavaramerkki samoja tavaroita tai palveluja varten, yhdessä kaikkien sellaisten olosuhteiden kanssa, jotka tämän viranomaisen on otettava huomioon tavaramerkin erottamiskykyyn arvioimiseksi, mutta tämä seikka ei ole ratkaiseva silloin, kun tämä viranomainen päättää, voidaanko tavaramerkki rekisteröidä vai ei.

Sitä vastoin sillä seikalla, että tavaramerkki on rekisteröity jäsenvaltiossa tiettyjä tavaroita tai palveluja varten, ei ole lainkaan merkitystä silloin, kun toisessa jäsenvaltiossa tavaramerkkien rekisteröinnin osalta toimivaltainen viranomainen tutkii samankaltaisen tavaramerkin erottamiskykyä sellaisten tavaroiden tai palveluiden osalta, jotka ovat samankaltaisia kuin ne, joita varten ensiksi mainittu tavaramerkki on rekisteröity.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kolmas jaosto)

12 päivänä helmikuuta 2004

asiassa C-330/01 P: Hortiplant SAT vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Maatalous – EMOTR – Taloudellisen tuen peruuttaminen ja sen palauttamista koskeva vaatimus – Asetus N:o 4253/88 – Asetuksen 24 artiklan 1 ja 2 kohta – Komission velvollisuus pyytää kyseessä olevaa jäsenvaltiota esittämään huomautuksensa ennen taloudellisen tuen peruuttamista)

(2004/C 85/06)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-330/01 P, Hortiplant SAT, kotipaikka Amposta (Espanja), edustajinaan abogado C. Fernández Vicién ja abogado I. Moreno-Tapia Rivas, jossa valittaja vaatii muutoksenhauksaan yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-143/99, Hortiplant vastaan komissio, 14.6.2001 antaman tuomion (Kok. 2001, s. II-1665), ja jossa valittajan vastapuolena on Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään L. Visaggio, avustajanaan abogado J. Guerra Fernández, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaajana ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, yhteisöjen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: J. N. Cunha Rodrigues, joka hoitaa kolmannen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit J.-P. Puissochet ja F. Macken (esittelevä tuomari), julkisasiamies: S. Alber, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 12.2.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Hortiplant SAT velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 227, 11.8.2001.

⁽¹⁾ EYVL C 303, 27.10.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(toinen jaosto)

12 päivänä helmikuuta 2004

asiassa C-337/01 (Bundesfinanzhofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Hamann International GmbH Spedition + Logistik vastaan Hauptzollamt Hamburg-Stadt ⁽¹⁾

(Yhteisön tullikoodeksi – Tuontitullivelka – Tavarain siirtäminen pois tullivalvonnasta)

(2004/C 85/07)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-337/01, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Hamann International GmbH Spedition + Logistik ja Hauptzollamt Hamburg-Stadt, ennakkoratkaisun yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1) 203 artiklan 1 kohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: V. Skouris, joka hoitaa toisen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit R. Schintgen (esittelevä tuomari) ja N. Colneric, julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M.-F. Contet, on antanut 12.2.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 203 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että kyseessä on tuossa säännöksessä tarkoitettu siirtäminen pois tullivalvonnasta, kun ennen tietyistä asetuksen N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä annetun asetuksen N:o 2454/93 muuttamisesta 4.5.2001 annetun komission asetuksen N:o 993/2001 voimaantuloa tullivarastointimenettelyyn asetetut sellaiset muut kuin yhteisötavarat, jotka on tarkoitettu jälleenvietäviksi yhteisön tullialueelta, on siirretty pois tullivarastosta ja viety sieltä poistumistullitoimipaikkaan ilman, että ne olisi asetettu ulkoiseen passitusmenettelyyn, ja kun tulliviranomaiset eivät ole – vaikka vain hetkellisesti – voineet varmistaa näiden tavaroiden tullivalvontaa.

(¹) EYVL C 348, 8.12.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

5 päivänä helmikuuta 2004

asiassa C-380/01 (Verwaltungsgerichtshofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Gustav Schneider vastaan Bundesminister für Justiz ⁽¹⁾

(Direktiivi 76/207/ETY – Miesten ja naisten tasa-arvoinen kohtelu – Uralla eteneminen – Tehokkaan tuomioistuinvalvonnan periaate – Tutkimatta jättäminen)

(2004/C 85/08)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-380/01, jonka Verwaltungsgerichtshof (Itävalta) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Gustav Schneider ja Bundesminister für Justiz, ennakkoratkaisun miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa 9 päivänä helmikuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/207/ETY (EYVL L 39, s. 40) 6 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossatoimien kokoonpanossa: P. Jann, joka hoitaa viidennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit C. W. A. Timmermans (esittelevä tuomari) ja A. Rosas, julkisasiamies: S. Alber, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M.-F. Contet, on antanut 5.2.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Verwaltungsgerichtshofin 13.9.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö on jätettävä tutkimatta.

(¹) EYVL C 348, 8.12.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

5 päivänä helmikuuta 2004

asiassa C-18/02 (Arbejdsretin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Danmarks Rederiforening vastaan Landsorganisationen i Sverige⁽¹⁾

(Brysselin yleissopimus – 5 artiklan 3 kohta – Toimivalta sopimukseen perustumatonta vahingonkorvausta koskevassa asiassa – Paikkakunta, missä vahingon aiheuttanut teko sattui – Ammattiyhdistyksen sopimusvaltiossa toteutettava toimenpide, joka on suunnattu toisessa sopimusvaltiossa rekisteröidyn aluksen varustamoaa vastaan)

(2004/C 85/09)

(Oikeudenkäyntikieli: tanska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa 18/02, jonka Arbejdsret (Tanska) on saattanut yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi tuomioistuimen toimivaltaa sekä tuomioiden täytäntöönpanoa yksityisoikeuden alalla koskevan 27 päivänä syyskuuta 1968 allekirjoitetun yleissopimuksen tulkitsemisesta yhteisöjen tuomioistuimessa 3 päivänä kesäkuuta 1971 tehdyn pöytäkirjan nojalla saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Danmarks Rederiforening, DFDS Torline A/S:n puolesta, vastaan LO Landsorganisationen i Sverige, SEKO Sjöfolk Facket för Service och Kommunikationin puolesta, ennakkoratkaisun edellä mainitun 27 päivänä syyskuuta 1968 allekirjoitetun yleissopimuksen (EYVL 1972, L 299, s. 32) 5 artiklan 3 kohdan tulkinnasta, sellaisena kuin yleissopimus on muutettuna Tanskan kuningaskunnan, Irlannin sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen ja pöytäkirjaan 9 päivänä lokakuuta 1978 tehdyllä yleissopimuksella (EYVL L 304, s. 1 ja muutettuna s. 77), Helleenien tasavallan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen ja pöytäkirjaan 25 päivänä lokakuuta 1982 tehdyllä yleissopimuksella (EYVL L 388, s. 1), Espanjan kuningaskunnan ja Portugalin tasavallan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen ja pöytäkirjaan 26 päivänä toukokuuta 1989 tehdyllä yleissopimuksella (EYVL L 285, s. 1) ja Itävallan tasavallan, Suomen tasavallan ja Ruotsin kuningaskunnan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen ja pöytäkirjaan 29 päivänä marraskuuta 1996 tehdyllä yleissopimuksella (EYVL 1997, C 15, s. 1), yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoon-

panossa: V. Skouris, joka hoitaa jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit J. N. Cunha Rodrigues (esittelevä tuomari), J.-P. Puissochet, R. Schintgen ja F. Macken, julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 5.2.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1. a) Tuomioistuimen toimivaltaa sekä tuomioiden täytäntöönpanoa yksityisoikeuden alalla koskevan 27 päivänä syyskuuta 1968 allekirjoitetun yleissopimuksen, sellaisena kuin yleissopimus on muutettuna Tanskan kuningaskunnan, Irlannin sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen ja pöytäkirjaan 9 päivänä lokakuuta 1978 tehdyllä yleissopimuksella, Helleenien tasavallan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen ja pöytäkirjaan 25 päivänä lokakuuta 1982 tehdyllä yleissopimuksella, Espanjan kuningaskunnan ja Portugalin tasavallan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen ja pöytäkirjaan 26 päivänä toukokuuta 1989 tehdyllä yleissopimuksella ja Itävallan tasavallan, Suomen tasavallan ja Ruotsin kuningaskunnan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen ja pöytäkirjaan 29 päivänä marraskuuta 1996 tehdyllä yleissopimuksella, 5 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että käsitteen ”sopimukseen perustumatonta vahingonkorvausta koskeva asia” alaan kuuluu kanne, joka koskee työtaistelutoimenpiteen laillisuutta ja jonka osalta kyseisen sopimusvaltion lainsäädännön mukaan yksinomaan toimivaltainen on muu tuomioistuin kuin se, joka on toimivaltainen ratkaisemaan kyseisellä toimenpiteellä aiheutetun vahingon korvaamista koskevat vaatimukset.
- b) Jotta tämän yleissopimuksen 5 artiklan 3 kohtaa voidaan soveltaa kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa riita-asiassa kyseessä olevan kaltaiseen tilanteeseen, on riittävä, että työtaistelutoimenpide on välttämätön edellytys myötätuntotyötaistelutoimenpiteille, joista voi aiheutua vahinkoa.
- c) Tämän yleissopimuksen 5 artiklan 3 kohdan soveltamiseen ei vaikuta se, että ennakoilmoituksen antanut osapuoli on lykännyt työtaistelutoimenpiteen toteuttamista odotettaessa ratkaisua toimenpiteen laillisuudesta.

2. Kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa riita-asiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa tämän yleissopimuksen 5 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että vahinkoa, joka aiheutuu työtaistelutoimenpiteestä, johon on ryhtynyt ammattiyhdistys sopimusvaltiossa, jossa purjehtiitoisessa sopimusvaltiossa rekisteröity alus, ei välttämättä ole pidettävä vahinkona, joka on aiheutunut lippuvaltiossa, siten, että varustamo voisi nostaa siellä vahingonkorvauskanteen kyseistä ammattiyhdistystä vastaan.

(¹) EYVL C 109, 4.5.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

22 päivänä tammikuuta 2004

yhdistetyissä asioissa C-133/02 ja C-134/02 (Gerechthof te Amsterdamin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Timmermans Transport & Logistics BV ja Inspecteur der Belastingdienst – Douanedistrict Roosendaal ja Hoogenboom Production Ltd vastaan Inspecteur der Belastingdienst – Douanedistrict Rotterdam ⁽¹⁾

(Tavaroiden tariffiluokittelu – Sitova tariffiennakkotieto – Ennakkotiedon kumoaminen)

(2004/C 85/10)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Yhdistetyissä asioissa C-133/02 ja C-134/02, jonka Gerechthof te Amsterdam (Alankomaat) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevissa asioissa Timmermans Transport & Logistics BV, aiemmin Timmermans Diessen BV, vastaan Inspecteur der Belastingdienst – Douanedistrict Roosendaal ja Hoogenboom Production Ltd vastaan Inspecteur der Belastingdienst – Douanedistrict Rotterdam ennakkoratkaisun yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä loka-kuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1) 9 artiklan 1 kohdan ja 12 artiklan 5 kohdan a alakohdan iii alakohdan, sellaisena kuin asetus on muutettuna yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 muuttamisesta 19 päivänä joulukuuta 1996 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 82/97 (EYVL 1997, L 17, s. 1; oikaisu EYVL 1997, L 179, s. 11), tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: tuomarit C. Gulmann (esittelevä tuomari), joka hoitaa jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä J. N. Cunha Rodrigues, J.-P. Puissochet, R. Schintgen ja F. Macken, julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 22.1.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Joulukuun 19 päivänä 1996 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 82/97 muutetun, yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 9 artiklan 1 kohtaa ja 12 artiklan 5 kohdan a alakohdan iii alakohtaa yhdessä on tulkittava niin, että ne ovat tulliviranomaisille oikeusperusta, joka oikeuttaa kumoamaan sitovan tariffiennakkotiedon, kun nämä viranomaiset muuttavat siinä annettua kyseessä olevien tavaroiden tariffiluokitukseen sovellettavien oikeussääntöjen tulkintaa.

(1) EYVL C 144, 15.6.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

12 päivänä helmikuuta 2004

asiassa C-230/02 (Bundesvergabeamtin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Grossmann Air Service, Bedarfsfluffahrtunternehmen GmbH & Co. KG vastaan Republik Österreich ⁽¹⁾

(Julkiset hankinnat – Direktiivi 89/665/ETY – Julkisia hankintoja koskeviin sopimuksiin liittyvät muutoksenhakumenettelyt – 1 artiklan 3 kohta ja 2 artiklan 1 kohdan b alakohta – Ne henkilöt, joiden käytettävissä muutoksenhakumenettelyjen on oltava – Käsite ”tavoitella julkista hankintaa”)

(2004/C 85/11)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-230/02, jonka Bundesvergabeamt (Itävalta) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Grossmann Air Service, Bedarfsfluffahrtunternehmen GmbH & Co. KG ja Republik Österreich ennakkoratkaisun julkisia tavaranhankintoja ja rakennusurakoita koskeviin sopimuksiin liittyvien muutoksenhakumenettelyjen soveltamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 21 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/665/ETY (EYVL L 395, s. 33), sellaisena kuin se on muutettuna julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 18 päivänä kesäkuuta 1992 annetulla neuvoston direktiivillä 92/50/ETY (EYVL L 209, s. 1), 1 artiklan 3 kohdan ja 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: V. Skouris, joka hoitaa kuudennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit C. Gulmann, J.-P. Puissochet, R. Schintgen (esittelevä tuomari) ja J. N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M.-F. Contet, on antanut 12.2.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Julkisia tavaranhankintoja ja rakennusurakoita koskeviin sopimuksiin liittyvien muutoksenhakumenettelyjen soveltamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 21 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/665/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 18 päivänä kesäkuuta 1992 annetulla neuvoston direktiivillä 92/50/ETY, 1 artiklan 3 kohtaa ja 2 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on tulkittava siten, ettei niiden vastaista ole katsoa, että henkilö on julkisen hankintasopimuksen tekemisen jälkeen menettänyt oikeutensa käyttää mainitussa direktiivissä tarkoitettuja muutoksenhakumenettelyjä silloin, kun kyseinen henkilö ei ole osallistunut kyseiseen hankintamenettelyyn sillä perusteella, ettei hän olisi kyennyt tuottamaan kaikkia tarjouskilpailua koskevassa ilmoituksessa edellytetyjä palveluja sen takia, että tarjouskilpailuun liittyviin asiakirjoihin sisältyi syrjiviksi väitettyjä eritelmiä, ja kun hän ei kuitenkaan ole hakenut kyseisiin eritelmiin muutosta ennen kyseisen hankintasopimuksen tekemistä.

2) Direktiivin 89/665/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 92/50/ETY, 1 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että sen vastaista on se, että henkilön, joka on osallistunut julkiseen hankintamenettelyyn, ei enää katsota tavoittelevan kyseistä hankintaa sillä perusteella, että hän on ennen mainitussa direktiivissä tarkoitettua muutoksenhakumenettelyn aloittamista jättänyt saattamatta asian Bundesgesetz über die Vergabe von Aufträgen 1997:llä (vuonna 1997 annettu liittovaltion laki julkisia hankintoja koskevien sopimusten tekemisestä) perustettua Bundes-Vergabekontrollkommissionin (tarjouskilpailuja valvova liittovaltion lautakunta) kaltaisen sovittelulautakunnan käsiteltäväksi.

(¹) EYVL C 219, 14.9.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

12 päivänä helmikuuta 2004

asiassa C-236/02 (College van Beroep voor het bedrijfslevenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): J. Slob vastaan Productschap Zuivel (¹)

(Maito ja maitotuotteet – Suoramyynti – Viitemäärä – Ylitys – Maidon lisämaksu – Tuottajan varastokirjanpitoa koskeva velvollisuus – Sisältö – Asetuksen N:o 536/93 7 artiklan 1 kohdan f alakohdan tulkinta)

(2004/C 85/12)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-236/02, jonka College van Beroep voor het bedrijfsleven (Alankomaat) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa J. Slob ja Productschap Zuivel, ennakkoratkaisun maito- ja maitotuotteen lisämaksun soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 9 päivänä maaliskuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 536/93 (EYVL L 57, s. 12) 7 artiklan 1 kohdan f alakohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: C. Gulmann, joka hoitaa jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit J. N. Cunha Rodrigues, J.-P. Puissechet, F. Macken ja N. Colneric (esittelevä tuomari), julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M.-F. Contet, on antanut 12.2.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Maito- ja maitotuotteen lisämaksun soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 9 päivänä maaliskuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 536/93 7 artiklan 1 kohdan ensimmäistä virkettä ja f alakohdtaa on tulkittava niin, että varastokirjanpidosta, jota tuottajan on pidettävä, on ilmettävä ainoastaan kuukausittain tuotekohtaisesti myydyt määrät maitoa ja/tai maitotuotteita.

(¹) EYVL C 202, 24.8.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

5 päivänä helmikuuta 2004

asiassa C-265/02 (Corte suprema di cassazione esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Frahuil SA vastaan Assitalia SpA (¹)

(Brysselin yleissopimus – Erityinen toimivalta – 5 artiklan 1 kohta – Käsite ”sopimusta koskeva asia” – Päävelallisen tietämättä tehty takaussopimus – Velkojan oikeuksien siirtyminen takaajalle – Takaajan päävelallista vastaan nostama takautumiskanne)

(2004/C 85/13)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-265/02, jonka Corte suprema di cassazione (Italia) on saattanut yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi tuomioistuimen toimivaltaa sekä tuomioiden täytäntöönpanoa yksityisoikeuden alalla koskevan 27 päivänä syyskuuta 1968 allekirjoitetun yleissopimuksen tulkitsemisesta yhteisöjen tuomioistuimessa 3 päivänä kesäkuuta 1971 tehdyn pöytäkirjan nojalla saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Frahuil SA ja Assitalia SpA, ennakkoratkaisun edellä mainitun 27 päivänä syyskuuta 1968 allekirjoitetun yleissopimuksen (EYVL 1972, L 299, s. 32) 5 artiklan 1 kohdan tulkinnasta, sellaisena kuin yleissopimus on muutettuna Tanskan kuningaskunnan, Irlannin sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen ja pöytäkirjaan 9 päivänä lokakuuta 1978 tehdyllä yleissopimuksella (EYVL L 304, s. 1, ja muutettuna s. 77), Helleenien tasavallan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen ja pöytäkirjaan 25 päivänä lokakuuta 1982 tehdyllä yleissopimuksella (EYVL L 388, s. 1) ja Espanjan kuningaskunnan ja Portugalin tasavallan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen ja pöytäkirjaan 26 päivänä toukokuuta 1989 tehdyllä yleissopimuksella (EYVL L 285, s. 1), yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: P. Jann (esittelevä tuomari), joka hoitaa viidennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit C. W. A. Timmermans ja S. von Bahr, julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: R. Grass, on antanut 5.2.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Tuomioistuimen toimivaltaa sekä tuomioiden täytäntöönpanoa yksityisoikeuden alalla koskevan 27 päivänä syyskuuta 1968 allekirjoitetun yleissopimuksen 5 artiklan 1 kohtaa, sellaisena kuin yleissopimus on muutettuna Tanskan kuningaskunnan, Irlannin sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen ja pöytäkirjaan 9 päivänä lokakuuta 1978 tehdyllä yleissopimuksella, Helleenien tasavallan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen ja pöytäkirjaan 25 päivänä lokakuuta 1982 tehdyllä yleissopimuksella sekä Espanjan kuningaskunnan ja Portugalin tasavallan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen ja pöytäkirjaan 26 päivänä toukokuuta 1989 tehdyllä yleissopimuksella, on tulkittava siten,

että käsitteen ”sopimusta koskeva asia” piiriin ei kuulu velvoite, jonka täyttämistä kuljetusyhtiön kanssa tekemänsä takaussopimuksen perusteella tullee maksanut, tulliviranomaisten sijaan tullut takaaja vaatii tavaroiden omistajaa vastaan nostamassaan takautumiskanteessa, jos viimeksi mainittu, joka ei ole takaussopimuksen osapuoli, ei ole antanut lupaa kyseisen sopimuksen tekemiseen.

(¹) EYVL C 233, 28.9.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kolmas jaosto)

5 päivänä helmikuuta 2004

asiassa C-270/02: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta (¹)

(Vaikutukseltaan vastaavat toimenpiteet – Toisissa jäsenvaltioissa laillisesti valmistettavat ja kaupan pidettävät urheilijoille tarkoitetut elintarvikkeet – Kaupan pitämistä koskeva ennakkoon myönnetty lupa)

(2004/C 85/14)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-270/02, Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehensä C.-F. Durand ja R. Amorosi, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Italian tasavalta, asiamiehensä I. M. Braguglia, avustajanaan avvocato dello Stato G. Aiello, prosessiosoite Luxemburgissa, jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut EY 28 ja EY 30 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on pitänyt voimassa lainsäädännön, jonka mukaan toisissa jäsenvaltioissa laillisesti valmistettavien ja kaupan pidettävien urheilijoille tarkoitettujen elintarvikkeiden kaupan pitäminen edellyttää

ennakkoon myönnettävän luvan hakemista ja tähän liittyvän menettelyn aloittamista, osoittamalla, että tämä edellytys on tarpeellinen ja oikeasuhteinen, yhteisöjen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: C. Gulmann, joka hoitaa kolmannen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit J.-P. Puissochet ja F. Macken (esittelevä tuomari), julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: R. Grass, on antanut 5.2.2004 tuomion, jonka tuomiolauselmä on seuraava:

- 1) Italian tasavalta ei ole noudattanut EY 28 ja EY 30 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on pitänyt voimassa lainsäädännön, jonka mukaan toisissa jäsenvaltioissa laillisesti valmistettavien ja kaupan pidettävien urheilijoille tarkoitettujen elintarvikkeiden kaupan pitäminen edellyttää ennakkoon myönnettävän luvan hakemista ja tähän liittyvän menettelyn aloittamista, osoittamalla, että tämä edellytys on tarpeellinen ja oikeasuhteinen.
- 2) Italian tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 219, 14.9.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kolmas jaosto)

12 päivänä helmikuuta 2004

asiassa C-406/02: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Belgian kuningaskunta (¹)

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen – Direktiiveissä 76/464/ETY, 78/659/ETY ja 80/68/ETY tarkoitettujen kertomusten toimittamatta jättäminen – Eräiden ympäristöä koskevien direktiivien täytäntöönpanoon liittyvien kertomusten standardointi ja järjeistäminen)

(2004/C 85/15)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-406/02, Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehensä B. Stromsky, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Belgian kuningaskunta, asiamiehensä E. Dominkovitz, prosessiosoite Luxemburgissa, jossa vaaditaan yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut tiettyjen yhteisön vesiympäristöön päästettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamasta pilaantumisen 4 päivänä toukokuuta annetun neuvoston direktiivin 76/474/ETY (EYVL L 129, s. 23), suojelua ja parantamista edellyttävien makeiden vesien laadusta kalojen elämän turvaamiseksi 18 päivänä heinäkuuta

1978 annetun neuvoston direktiivin 78/659/ETY (EYVL L 222, s. 1) ja pohjaveden suojelemisesta tiettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamalta pilaantumiselta 17 päivänä joulukuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 80/68/ETY (EYVL L 20, s. 43), sellaisina kuin ne ovat muutettuina eräiden ympäristöä koskevien direktiivien täytäntöönpanoon liittyvien kertomusten standardoinnista ja järjeistämistä 23.12.1991 annetulla neuvoston direktiivillä 91/692/ETY (EYVL L 377, s. 48), mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole Brysselin pääkaupunkiseudun hallintoalueen osalta säädettyssä määräjassa toimittanut näissä direktiiveissä tarkoitettuja kertomuksia, yhteisöjen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: kolmannen jaoston puheenjohtajan tehtäviä hoitava C. Gulmann sekä tuomarit J.-P. Puissochet (esittelevä tuomari) ja F. Macken, julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: R. Grass, on antanut 12.2.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut eräiden ympäristöä koskevien direktiivien täytäntöönpanoon liittyvien kertomusten standardoinnista ja järjeistämistä 23 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/692/ETY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole Brysselin pääkaupunkiseudun hallintoalueen osalta säädettyssä määräjassa toimittanut komissiolle kyseisen direktiivin 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kertomusta.
- 2) Belgian kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 7, 11.1.2003.

B. Zaouin, L. Zaouin ja D. Zaouin, nykyisin Stain, 3.7.2003 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-73/03, B. Zaoui ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 23.4.2003 antamasta määräyksestä

(Asia C-288/03 P)

(2004/C 85/16)

B. Zaoui, L. Zaoui ja D. Zaoui, nykyisin Stain, ovat valittaneet 3.7.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-73/03, B. Zaoui ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 23.4.2003 antamasta määräyksestä. Valittajien edustajana on J. A. Buchinger.

Valittajat vaativat, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 23.4.2003 antaman määräyksen
- vahvistaa, että vastaaja on vastuussa vahingosta, jonka valittajat ovat kärsineet Netanyan Park Hoteliin 27.3.2002 tehdyn attentaan takia
- velvoittaa vastaajan maksamaan seuraavat rahamäärät valittajien kärsimän vahingon takia:
 - L. Zaouille 1 000 000 euroa korvaukseksi hänen henkisestä kärsimyksestään
 - B. Zaouille 1 500 000 euroa korvaukseksi hänen henkisestä kärsimyksestään
 - D. Zaouille, nykyisin Stain,
 - 1 000 000 euroa korvauksena hänen kärsimästään henkilövahingosta
 - 2 000 000 euroa korvauksena hänen henkisestä kärsimyksestään
 - myöhemmin täsmennettävä rahamäärä hänen kärsimästään esinevahingosta
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komission lainvastainen menettely eli varojen myöntäminen palestiinalaishallinnolle täysin yhteisön perusarvojen vastaisesti on suoraan myötävaikuttanut vahinkoon, jonka valittajat ovat kärsineet palestiinalaisterroristin Netanyassa (Israel) tekemän attentaan johdosta ja josta he nyt vaativat korvausta.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 111 artiklan soveltaminen oli selvästi virheellistä, sillä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tekemällä oikeudellisen virheen ja ottamalla valittajien esittämät kanneperusteet huomioon vääristyneellä tavalla katsonut, että käsiteltävänä olevassa asiassa ei ole näytetty olevan kausaalisyhteyttä ja että kanne on oikeudellisesti täysin perusteeton:

- Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on hylännyt valittajien kanteen oikeudellisesti täysin perusteettomana katsoen, että yhtä niistä edellytyksistä, jotka ovat välttämättömiä, jotta komissiolle syntyisi vastuu sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta koskevan EY 288 artiklan toisen alakohdan mukaisesti, ei näytetty käsiteltävänä olevassa asiassa, eli kausaalisyhteyttä väitetyn menettelyn ja toisaalta sen vahingon välillä, johon asiassa on vedottu.

Toisin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut, asiassa ei ole kiistetty sitä, että kyseisen toimielimen tekemän virheen ja sen vahingon välillä, johon asiassa on vedottu, on oltava suora syy-yhteys eli kausaaliyhteys, jonka osalta valittajilla on todistustaakka. Lisäksi tällä kausaaliyhteydellä tarkoitetaan vahinkoon ratkaisevasti vaikuttanutta syytä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on kuitenkin sotkenut keskenään vahinkoon ratkaisevasti vaikuttaneen syy ja vahingon yksinomaisen syy. Asiassa ei nimittäin ole missään vaiheessa väitetty, että komission menettely olisi 27.3.2002 tehdyn attentaatin yksinomainen syy. Kanteessa on sitä vastoin täysin näytetty, että komission kyseinen menettely oli ratkaisevasti vaikuttanut syy. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt ilmeisen oikeudellisen virheen pyrkiessään osoittamaan, että väitetty menettely ei ollut vahingon yksinomainen syy, ja se on siten vienyt valittajilta mahdollisuuden oikeuskäsittelyyn, jossa he voisivat lainmukaisesti esittää väitteensä.

- Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ottanut valittajien esittämät kanneperusteet huomioon vääristyneellä tavalla väittäessään yhtäältä, että valittajat myöntävät, että attentaattia ei ollut rahoitettu riidanalaisilla varoilla, ja toisaalta, että valittajat eivät ole osoittaneet tai edes väittäneet, että palestiinalaisille annettava opetus riippuu yksinomaan riidanalaisista varoista, vaan että valittajat ovat tyytyneet toteamaan, että Euroopan yhteisö on palestiinalaisyhteisön suurin rahoittaja.

Gerechtshof te 's-Hertogenbosch 4.12.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa M.E.A. van Hilten-van der Heijden vastaan Inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen Buitenland te Heerlen

(Asia C-513/03)

(2004/C 85/17)

Gerechtshof te 's-Hertogenbosch, on pyytänyt 4.12.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 8.12.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta ennakkoratkaisua asiassa M.E.A. van Hilten-van der Heijden vastaan Inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen Buitenland te Heerlen, seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko Alankomaiden perintölain 3 §:n 1 momentti⁽¹⁾ EY 57 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu sallittu rajoitus?

2. Muodostaako Alankomaiden perintölain 3 §:n 1 momentti EY 58 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua kielletyn keinon mielivaltaiseen syrjintään tai pääomien liikkuvuuden peiteltyyn rajoitukseen, jos perintölain 3 §:n 1 momenttia sovelletaan jäsenvaltion ja kolmannen maan välisiin pääomaliikkeisiin, kun otetaan huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 73 d artiklasta tehty julistus, joka on hyväksytty siinä yhteydessä, kun 7.2.1992 allekirjoitettiin Euroopan unionia koskevan hallitustenvälisen konferenssin päätösasiakirja ja julistukset?

(¹) Perintövero.

Euroopan yhteisöjen komission 19.12.2003 Irlantia vastaan nostama kanne

(Asia C-532/03)

(2004/C 85/18)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 19.12.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Irlantia vastaan. Kantajan asiamiehenä on K. Wiedner, avustajanaan J. E. Flynn, QC, ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Irlanti ei ole noudattanut perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se on sallinut, että Dublin City Council tarjoaa kiireellisiä ambulanssipalveluja ilman, että Eastern Regional Health Authority on ennalta ilmoittanut hankinnasta julkisesti
2. velvoittaa Irlannin korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio katsoo, että käsiteltävänä olevassa tapauksessa Dublin City Councilin (kaupunginvaltuuston) ja Eastern Regional Health Authorityn (Itä-Irlannin terveydenhoitoviranomaisten) välisen ambulanssipalvelujen tarjoamista koskevan sopimuksen voimassaolo ilman, että hankinnasta on ennalta ilmoitettu julkisesti, rikkoo vapaata liikkuvuutta koskevia perustamissopimuksen määräyksiä (erityisesti EY 43 ja EY 49 artiklaa) ja siten yhteisön oikeuden yleisiä periaatteita (ennen kaikkea avoimuuden ja yhdenvertaisuuden tai syrjimättömyyden periaatteita), joita on noudatettava tilanteissa, joissa on sovellettava yhteisön oikeutta.

Oberlandesgericht Innsbruck 16.12.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa 1. Christine Dodl, 2. Petra Oberhollenzer vastaan Tiroler Gebietskrankenkasse

(Asia C-543/03)

(2004/C 85/19)

Oberlandesgericht Innsbruck, on pyytänyt 16.12.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 29.12.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa 1. Christine Dodl, 2. Petra Oberhollenzer vastaan Tiroler gebietskrankenkasse, seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Onko sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 ⁽¹⁾ 73 artiklaa, luettuna yhdessä asetuksen 13 artiklan kanssa, tulkittava siten, että myös työntekijät, joiden työsuhde on tosin voimassa, mutta työsuhteeseen ei perustu työ- ja palkanmaksuvelvollisuutta (eli työsuhde lepää) eikä kansallisen lainsäädännön mukaista pakollista sosiaalivakuutusta, kuuluvat asetuksen soveltamisalaan?
- 2) Jos vastaus kysymykseen 1 on myöntävä:
Onko työskentelyvaltio tuollaisessa tapauksessa toimivaltainen suorittamaan etuuksia myös silloin, kun työntekijä ja ne perheenjäsenet, jotka voisivat olla oikeutettuja saamaan perhe-etuutta, kuten Itävallan kotihoidontukea, eivät ole asuneet työskentelyvaltiossa erityisesti sinä aikana, jolloin työsuhde lepää?

⁽¹⁾ Neuvoston asetukset (ETY) 1408/71, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1971, sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä. EYVL, erityispainos 1971, 5/nide 1, s. 57.

Giudice di pace di Bitonto 20.12.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Nicolò Tricarico vastaan Assitalia Assicurazioni

(Asia C-2/04)

(2004/C 85/20)

Giudice di pace di Bitonto, on pyytänyt 20.12.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 5.1.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Nicolò Tricarico vastaan Assitalia Assicurazioni, seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Ovatko Consiglio di Stato 23.4.2002 antamassa tuomiossa nro 2199 ja TAR Lazio (Roma) 5.7.2001 antamassa tuomiossa nro 6139 lopullisesti vahvistetut tosiseikat, jotka on katsottava kokonaisuudessaan mainituiksi ja toistetuiksi tässä, ristiriidassa yhteisön oikeuden ja erityisesti EY:n perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklan kanssa?
- 2) Onko perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklan rikkomisesta vastuussa olevalla vahingonkorvausvastuu lopullisiin kuluttajiin ja kaikkiin niihin nähden, jotka osoittavat kärsineensä vahinkoa kyseisen rikkomisen johdosta?
- 3) Onko kansallisen tuomioistuimen vahingon määrää arvioidessaan määrättävä yhteisön sääntöjen rikkomisen johdosta saatujen määrien korvaamisen lisäksi kiellettyjen sopimusten tekijä tai määräävän markkina-aseman väärinkäyttäjää maksamaan (yhteisön oikeuden perusteella) myös rangaistuksen luonteinen korvaus vahinkoa kärsineelle?
- 4) Onko yhteisön oikeuden nojalla tunnustettava myös korvaus aineettomasta vahingosta?
- 5) Onko kansallisen tuomioistuimen määrättävä yhteisön oikeuden perusteella viran puolesta rangaistuksen luonteinen korvaus ja korvaus aineettomasta vahingosta?
- 6) Onko Italian lainsäädännössä EY:n perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklan rikkomisen osalta säädetty vuoden vanhentumisaika lyhytyensä vuoksi ristiriidassa yhteisön oikeuden kanssa?
- 7) Onko vahingonkorvauskanteen vanhentumisaikaa koskevan määräajan katsottava alkavan yhteisön oikeuden mukaan 81 ja 82 artiklan rikkomispäivästä vai siitä päivästä, jona kyseinen rikkominen lopetettiin?
- 8) Onko 10.10.1990 annetun Italian lain nro 287 3 pykälän 2 momentin kaltainen kansallinen säännös, jonka mukaan kuluttajan tai kolmannen henkilön, jolle on aiheutunut vahinkoa EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan vastaisesta laittomasta ja pätemättömästä menettelytavasta tai saman perustamissopimuksen 82 artiklassa tarkoitetun määräävän markkina-aseman väärinkäytöstä, on nostettava vahingonkorvauskanne muussa tuomioistuimessa kuin siinä, joka yleisten kansallisten toimivaltasääntöjen mukaan olisi asiallisesti ja alueellisesti toimivaltainen, yhteisön kilpailuoikeuden ja/tai yhteisön oikeuden peruseriaatteiden vastainen, koska lain nro 287/90 33 pykälä aiheuttaa näissä asioissa oikeudenkäyntikulujen kasvamisen ja käsittelyaikojen pidentymisen, mitä ei tapahdu sovellettaessa alueellista ja aineellista toimivaltaa koskevia yleisiä kansallisia säännöksiä?

- 9) Onko sellainen kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan kuluttajan tai kolmannen henkilön, jolle on aiheutunut vahinkoa EY:n perustamissopimuksen 81 vastaisesta laitotomasta ja pätemättömästä menettelytavasta tai saman perustamissopimuksen 82 artiklassa tarkoitetun määräävän markkina-aseman väärinkäytöstä, on nostettava vahingonkorvauskanne muussa kuin vakuutusyhtiön tytäryhtiön kotipaikan nojalla määräytyvässä alueellisesti toimivaltaisessa tuomioistuimessa, josta on määrätty sopimuksessa, tai muussa kuin vahinkoa kärsineen kotipaikan tuomioistuimessa, yhteisön kilpailuoikeuden ja/tai yhteisön oikeuden peruseräkkeiden (erityisesti Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan ensimmäisen kohdan ja 13 artiklan) vastainen, kun otetaan huomioon myös se, että näiden eri vaihtoehtojen aiheuttamat oikeudenkäyntikulut ovat erilaiset?
- 10) Onko kansallisella tuomioistuimella yhteisön oikeuden nojalla velvollisuus olla soveltamatta sen kanssa ristiriidassa olevia sääntöjä, tai ainakin tulkita niitä yhteisön oikeuden mukaisesti?

Bundesvergabeamt Wienin 12.1.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Koppensteiner GmbH vastaan Bundesimmobiliengesellschaft m.b.H

(Asia C-15/04)

(2004/C 85/21)

Bundesvergabeamt Wien, on pyytänyt 12.1.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 20.1.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Koppensteiner GmbH vastaan Bundesimmobiliengesellschaft m.b.H, seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Ovatko 21.12.1989 annetun neuvoston direktiivin 89/665/ETY⁽¹⁾ 1 artiklan säännökset yhdessä sen 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan säännösten kanssa sillä tavoin ehdottomia ja riittävän täsmällisiä, että tilanteessa, jossa tarjouskilpailu peruutetaan tarjoustenaavaamisen jälkeen, yksityinen voi vedota niihin suoraan kansallisissa tuomioistuimissa ja sääntöjenmukaisesti vaatia muutoksenhakumenettelyä tältä osin?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko neuvoston direktiivin 89/665/ETY 1 artikla yhdessä sen 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan kanssa tulkittava siten, että jäsenvaltioilla on velvollisuus tehdä mahdolliseksi se, että muutoksenhakumahdollisuus on joka tapauksessa olemassa päätöksestä, jonka hankintaviranomainen tekee tarjouskilpailun peruuttamisesta ennen kuin tarjouskilpailu tosiasiallisesti peruutetaan (peruutus päätös vastaa hankintasopimuksen tekemistä koskevaa

päätöstä), jolloin hakijalla on mahdollisuus riippumatta siitä, että peruutuksen jälkeen on mahdollista saada vahingonkorvausta, saada päätös kumotuksi, kun edellytykset siihen täyttyvät?

- (¹) Neuvoston direktiivi 89/665/ETY, annettu 21 päivänä joulukuuta 1989, julkisia tavaranhankintoja ja rakennusurakoita koskeviin sopimuksiin liittyvien muutoksenhakumenettelyjen soveltamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta. EYVL, erityispainos 1989, 6/nide 3, s. 48.

Euroopan yhteisöjen komission 26.1.2003 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-22/04)

(2004/C 85/22)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 26.1.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Helleenien tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat Thomas van Rijn ja Maria Kontou-Durande.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut neuvoston 12 päivänä lokakuuta 1003 antaman asetuksen (ETY) N:o 2847/93⁽¹⁾ 3 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole huolehtinut siitä, että sen lipun alla purjehtivat kalastusalukset, jotka on varustettava satelliittipaikantamislaitteilla, tosiasiallisesti on alusluokan mukaisesti varustettu näillä laitteilla 30.6.1998 tai 1.1.2000 mennessä,
- velvoittaa Helleenien tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio väittää, että Helleenien tasavalta ei ole toteuttanut toimia, joilla varmistetaan erään kalastusvalvontakeskuksen tuloksellinen toiminta 1.7.1998 lähtien, eikä myöskään toimia, joilla varmistetaan, että kaikki Kreikan lipun alla purjehtivat kalastusalukset on varustettu paikantamisjärjestelmällä joko 1.7.1998 tai 1.1.2000 lähtien.

(¹) EYVL L 261, 20.10.1993, s. 1.

Dioikitiko protodikeio Athinas 30.9.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Sfakianakis A.E.B.E. vastaan Kreikan valtio

(Asia C-25/04)

(2004/C 85/23)

Dioikitiko protodikeio Athinas, on pyytänyt 30.9.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 26.1.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Sfakianakis A.E.B.E. vastaan Kreikan valtio, seuraaviin kysymyksiin:

Ennakkoratkaisukysymykset ovat samat kuin asiassa C-23/04.

Tribunale di Bolzano 9.1.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Ursel Koschitzki vastaan INPS-Istituto Nazionale della Previdenza Sociale

(Asia C-30/04)

(2004/C 85/24)

Tribunale di Bolzano, on pyytänyt 9.1.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 28.1.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Ursel Koschitzki vastaan INPS-Istituto Nazionale della Previdenza Sociale, seuraavaan kysymykseen:

Voidaanko asetuksen N:o 1408/71 46 artiklan 2 kohdan b alakohtaa⁽¹⁾ tulkita EY 42 artiklan (sellaisena kuin se on Amsterdamin ja Nizzan sopimuksilla muutettuna), jossa velvoitetaan toteuttamaan sellaiset sosiaaliturvan alan toimenpiteet työntekijöiden vapaan liikkuvuuden toteuttamiseksi, valossa siten, että sen mukaan italialaisen suhteutetun eläkkeen perustana oleva laskennallinen eläke on aina täydennettävä peruseläkkeen määrään, vaikka [alkup. s. 6] Italian lainsäädännössä (lain 638/83 6 §, sellaisena kuin se on lain 503/92 4§:llä muutettuna) asetetut tulorajat ylittävät, vai onko artiklan

2 kohdan b alakohtaa tulkittava siten, että italialainen suhteutettu eläke on laskettava puhtaasti laskennallisen eläkkeen perusteella tapauksissa, joissa eläkkeensaaja ylittää Italian lainsäädännössä peruseläkkeen määrään tehtävän täydennyksen saamiseksi asetetut tulorajat?

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 1408/71, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1971, sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä. EYVL, erityispainos 1971, 5/nide 1, s. 57.

Korkeimman oikeuden 30.1.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Syuichi Yonemoto vastaan virallinen syyttäjä ja Raine Pöry

(Asia C-40/04)

(2004/C 85/25)

Korkein oikeus on pyytänyt 30.1.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 3.2.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta asiassa Syuichi Yonemoto vastaan virallinen syyttäjä ja Raine Pöry ennakkoratkaisua seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Minkälaisia rajoituksia yhteisön oikeus, ottaen huomioon erityisesti neuvoston direktiivi 98/37/ETY⁽¹⁾ sekä perustamissopimuksen 28 ja 30 artiklat, asettaa niille velvollisuuksille, joita kansallisessa oikeudessa voidaan asettaa CE-merkinnällä varustetun koneen maahantuojalle (tai muulle jakelijalle) koneen turvallisuutta koskevien ominaisuuksien suhteen
 - ennen koneen edelleen myyntiä ja
 - sen jälkeen?
- 2) Selvennystä toivotaan erityisesti siihen,
 - a) missä laajuudessa ja minkälaisin edellytyksin CE-merkinnällä varustetun koneen maahantuojalle (tai muulle jakelijalle) asetettavia toiminta- tai valvontavelvollisuuksia koneen turvallisuuden suhteen voidaan pitää yhteisön oikeuden kannalta sallittuina;
 - b) riippuuko ja millä tavoin maahantuojalle (tai muulle jakelijalle) asetettavien velvollisuuksien arviointi suhteessa yhteisön oikeuteen siitä, minkälaisesta koneen turvallisuutta koskevasta puutteesta on kysymys;

- c) ovatko ja jos ovat niin miltä osin edellä kappaleissa 10 mainitut työturvallisuuslain 40:n säännökset ristiriidassa yhteisön oikeuden kanssa, ottaen huomioon niiden laiminlyömisestä johtuvat, edellä kappaleissa 12–15 kuvatut rikosoikeudelliset ja vahingonkorvausoikeudelliset seuraamukset?

(¹) Annettu 22 päivänä kesäkuuta 1998, koneita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä EYVL L 207, s. 1.

College van Beroep voor het bedrijfsleven 23.1.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Maatschap J.B. ja R.A.M. Elshof vastaan Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Asia C-42/04)

(2004/C 85/26)

College van Beroep voor het bedrijfsleven, on pyytänyt 23.1.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 3.2.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Maatschap J.B. ja R.A.M. Elshof vastaan Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, seuraavaan kysymykseen:

onko asetukseen (EY) N:o 1046/2001 (¹) sisältyvällä ”erän” käsitteellä sama merkitys kuin tämän asetuksen liitteessä II olevassa 1 kohdassa käytetyllä termillä ”kuorma”, vai onko ”erällä” katsottava tarkoitettavan: kaikkia eläimiä, jotka toimitetaan maatilalta samana päivänä ostopäätöksen perusteella hävitettäviksi?

(¹) Komission asetus 8EY) V:o 1046/2001, annettu 30 päivänä toukokuuta 2001, poikkeuksellisista markkinoiden tukitoimenpiteistä sianliha – ja vasikanliha-alalla Alankomaissa. EYVL L 145, 31.5.2001, s. 31–34.

Bundesfinanzhofes 27.11.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Rechtsstreit Finanzamt Arnsberg vastaan Sundernin kaupunki

(Asia C-43/04)

(2004/C 85/27)

Bundesfinanzhofes on pyytänyt 27.11.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen

4.2.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Rechtsstreit Finanzamt Arnsberg vastaan Sundernin kaupunki, seuraaviin kysymyksiin:

1. Voivatko tai pitääkö jäsenvaltioiden, jotka ovat saattaneet direktiivin 77/388/ETY (¹) 25 artiklassa säädetyn yhteisen maataloustuottajiin sovellettavan vakiokantajärjestelmän osaksi kansallista oikeusjärjestystä, vapauttaa tällä perusteella vakiokantajärjestelmän alaiset maataloustuottajat liikevaihtoveron suorittamisesta?
2. Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: Koskeeko tämä vain maataloustuotteiden luovutusta ja maatalouspalveluita vai myös muita vakiokantajärjestelmän alaisen maataloustuottajan liiketoimia, vai ovatko muut liiketoimet direktiivin 77/388/ETY yleisten säännösten alaisia?
Mitä seurauksia tällä on, kun vakiokantajärjestelmän alainen maataloustuottaja antaa metsästyalueen vuokralle?

(¹) Kuudes neuvoston direktiivi 77/338/ETY, annettu 17 päivänä toukokuuta 1977, jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste. EYVL, erityispainos 1977, 9/nide 1, s. 28.

Tribunale di Gorizia 18.12.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa n:o 1259/2003 ja 1260/2003 Azienda Agricola Bogar Roberto & Andrea vastaan AGEA

(Asiat C-44/04 ja 45/04)

(2004/C 85/28)

Tribunale di Gorizia, on pyytänyt 18.12.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 4.2.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Azienda Agricola Bogar Roberto & Andrea vastaan AGEA seuraavaan kysymykseen:

Onko 31.3.1984 annetun asetuksen (ETY) N:o 856/84 (¹) 1 artiklaa ja 28.12.1992 annetun asetuksen (ETY) N:o 3950/92 (²) 1–4 artiklaa tulkittava siten, että maitoa ja maitotuotteita koskevia lisämaksuja on pidettävä hallinnollisina seuraamuksina, ja siten, että tuottajille syntyy velvollisuus tällaisen lisämaksun suorittamiseen ainoastaan siinä tapauksessa, että heille osoitettujen tuotantokiintiöiden ylittäminen on ollut tarkoituksellista tai johtunut laiminlyönnistä?

(¹) Neuvoston asetus (ETY) N:o 856/84, annettu 31 päivänä maaliskuuta 1984, maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (ETY) N:o 804/68 muuttamisesta. EYVL, erityispainos 1984, 3/nide 17, s. 95.

(²) Neuvoston asetus (ETY) N:o 3950/92, annettu 28 päivänä joulukuuta 1992, maito- ja maitotuotteiden lisämaksusta. EYVL, erityispainos 1992, 3/nide 47, s. 159.

Euroopan yhteisöjen komission 9.2.2004 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-51/04)

(2004/C 85/29)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 9.2.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Helleenien tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat sen oikeudellisen yksikön virkamiehet Gregorio Valero ja Mina Konstantinidi.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut ilmassa olevan bentseenin ja hiilimonoksidin raja-arvoista 16 päivänä marraskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/96/EY⁽¹⁾ 10 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ainakaan ole ilmoittanut näistä säännöksistä tai määräyksistä komissiolle
- velvoittaa Helleenien tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Määräaika, jossa direktiivi oli pantava täytäntöön sisäisessä oikeusjärjestyksessä, on päätynyt 13.12.2002.

⁽¹⁾ EYVL L 313, 13.12.2000, s. 12.

Tribunale di Genova 21.1.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Cristiano Marrosu ja Gianluca Sardino vastaan Azienda Ospedaliera Ospedale San Martino di Genova e Cliniche Universitarie Convenzionate

(Asia C-53/04)

(2004/C 85/30)

Tribunale di Genova, on pyytänyt 21.1.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 10.2.2002, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Cristiano Marrosu ja Gianluca Sardino vastaan Azienda Ospedaliera Ospedale San Martino di Genova e Cliniche Universitarie Convenzionate, seuraavaan kysymykseen:

Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta pyydetään ratkaisemaan seuraava tulkintaa koskeva kysymys: Onko direktiiviä 1999/70/EY⁽¹⁾ (artiklaa sekä direktiivillä täytäntöönpantua EAY:n, UNICE:n ja CEEP:n tekemän määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen 1 lausekkeen b kohtaa ja 5 lauseketta) tulkittava siten, että sen vastaista on kansallinen lainsäädäntö (joka on ollut voimassa ennen direktiivin täytäntöönpanemista), jossa erotellaan toisistaan julkishallinnon ja toisaalta yksityisten työnantajien kanssa tehdyt työsopimukset, ja jonka mukaan ensiksi mainituille sopimuksille ei anneta suojaa, jonka perusteella niistä tulisi toistaiseksi voimassa olevia työsopimuksia tapauksissa, joissa määräaikaisten työsopimusten uudistamista koskevia pakottavia sääntöjä on rikottu.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 1999/70/EY, annettu 28 päivänä kesäkuuta 1999, Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta. EYVL L 175, 10.7.1999, s. 43-48.

Euroopan yhteisöjen komission 10.2.2004 Suomen tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-56/04)

(2004/C 85/31)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 10.2.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Suomen tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat K. Banks ja M. Huttunen, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- 1) toteaa, että Suomen tasavalta on jättänyt noudattamatta sille tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22 päivänä toukokuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/29/EY⁽¹⁾ mukaiset velvollisuutensa, koska Suomi ei ole saattanut voimaan direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ei ainakaan ole ilmoittanut niitä komissiolle,
- 2) velvoittaa Suomen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanemiselle varattu määräaika päättyi 22.12.2002.

⁽¹⁾ EYVL L 167, s. 10.

Euroopan yhteisöjen komission 10.2.2004 Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-57/04)

(2004/C 85/32)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 10.2.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Saksan liittotasavaltaa vastaan. Edustajina ovat lakimies Ulrich Wölker ja komission oikeudellisen yksikön virkamies Gregorio Valero Jordana, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut tiettyjen ilman epäpuhtauksien kansallisista päästörajoista 23 päivänä lokakuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/81/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä,
2. velvoittaa Saksan liittotasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanolle asetettu määräaika on päättynyt 27.11.2002.

⁽¹⁾ EYVL L 309, s. 22.

Euroopan yhteisöjen komission 12.2.2004 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-62/04)

(2004/C 85/33)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 12.2.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Italian tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on oikeudellisen osaston virkamies Chiara Cattabriganwald.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Italian tasavalta ei ole noudattanut rehujen dioksiinipitoisuuden ja dioksiinin kaltaisten PCB-yhdisteiden pitoisuuksien määrittämistä koskevista vaatimuksista 26.7.2002 annetun komission direktiivin 2002/70/EY⁽¹⁾ 3 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ei ole ainakaan niistä ilmoittanut komissiolle.
- velvoittaa Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanolle säädetty määräaika päättyi 28.2.2003.

⁽¹⁾ EYVL L 209, 6.8.2002, s. 15.

High Court of Justice (England and Wales) 21.2.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Centralan Property Ltd vastaan Commissioners of Customs & Excise

(Asia C-63/04)

(2004/C 85/34)

High Court of Justice (England and Wales), on pyytänyt 21.2.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 13.2.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Centralan Property Ltd vastaan Commissioners of Customs & Excise, seuraaviin kysymyksiin:

Onko silloin, kun verovelvollisella on kuudennen arvonlisäverodirektiivin 20 artiklan 2⁽¹⁾ kohdassa säädetyn oikaisukauden aikana määräämisvalta investointitavarana pidettävään rakennukseen ja tuo määräämisvalta luovutetaan kahdella luovutus-toimella, jotka ovat i) 999 vuoden vuokraoikeuden antaminen rakennukseen (direktiivin 13 artiklan B kohdan b alakohdan nojalla veroton liiketoimi) 6 miljoonan punnan (GBP) etukäteismaksua vastaan, ja kolme päivää myöhemmin tapahtuva ii) kauppa, jolla myydään oikeus omistajalle palautuvaan täyteen omistusoikeuteen (direktiivin 13 artiklan B kohdan g alakohdan ja 4 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaan verollinen liiketoimi) 1 000 GBP:n hinnasta lisättyä arvonlisäverolla, ja jotka joko ovat tai eivät ole ennalta määrättyjä siinä mielessä, että kun toinen oikeustoimi oli toteutettu, ei ollut mahdollista, että toista ei toteutettaisi, kuudennen arvonlisäverodirektiivin 20 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että [alkup. s. 3] tuota investointitavaraa on oikaisukauden päättymiseen asti katsottava käytettävän liiketoimiin, joita pidetään

- a) kokonaisuudessaan verollisina,
- b) kokonaan verottomina
vai
- c) osittain verollisina ja osittain verottomina sen verollisen kaupan arvon, jolla myydään oikeus omistajalle palautuvaan täyteen omistusoikeuteen, ja verottoman 999 vuoden vuokraoikeuden antamisen arvon mukaisessa suhteessa?

- 2) Sovelletaanko Brysselin yleissopimuksen 6 artiklan 2 kohtaa sen määrittämisessä, mikä tuomioistuin on toimivaltainen lausumaan vakuutusenantajien välisestä takautumisvaatimuksesta tai siihen rinnastettavasta vaatimuksesta, ja vastauksen ollessa myöntävä, edellyttääkö 6 artiklan 2 kohdan soveltaminen, että kaikkien eri vaatimusten on liityttävä toisiinsa yleissopimuksen 22 artiklassa tarkoitettulla tavalla, tai ainakin, että on näytetty toteen, että näiden vaatimusten välillä on olemassa riittävä yhteys, mikä on luonteensa puolesta sille, että oikeuspaikkaa ei ole väärinkäytetty?

(1) Kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY, annettu 17 päivänä toukokuuta 1977, jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste. EYVL, erityispainos 1977, 9/nide 1, s. 28.

Cour de cassation (Ranska) 20.1.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Réunion européenne, Société Axa, Société Winterthur, Compagnie Le Continent ja Assurances mutuelles de France vastaan Société Zurich Seguros ja Société Pyrénéenne de transit d'automobiles "SOPTRANS" SA

(Asia C-77/04)

(2004/C 85/35)

Cour de cassation (Ranska), on pyytänyt 20.1.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 17.2.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Réunion européenne, Société Axa, Société Winterthur, Compagnie Le Continent ja Assurances mutuelles de France vastaan Société Zurich Seguros ja Société Pyrénéenne de transit d'automobiles "SOPTRANS" SA, seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Sovelletaanko 27.9.1968 allekirjoitetun Brysselin yleissopimuksen, jota on muutettu vuoden 1978 liittymissopimuksella, II osaston 3 jakson määräyksiä [alkup. s. 4] vakuutusenantajien väliseen takautumisvaatimukseen tai siihen rinnastettavaan vaatimukseen, joka ei perustu jälleenvakuutus sopimukseen vaan väitteeseen, joka koskee vakuutusten päällekkäisyyttä tai tilannetta, jossa on olemassa rinnakkaisvakuutuksia?

Euroopan yhteisöjen komission 19.2.2004 Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-79/04)

(2004/C 85/36)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 19.2.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat M. Patakia ja B. Schima, kotipaikka Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin:

1. toteaa, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut neuvoston direktiivin 92/75/ETY täytäntöönpanemisesta kotitalouksien sähköuunien energiamerkinnän osalta 8 päivänä toukokuuta 2002 annetun komission direktiivin 2002/40/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja joka tapauksessa koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle;
2. velvoittaa Luxemburgin suurherttuakunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanolle varattu määräaika on päättynyt 31.12.2002.

(1) EYVL L 128, 15.5.2002, s. 45.

Euroopan yhteisöjen komission 20.2.2004 Portugalin tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-83/04)

(2004/C 85/37)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 20.2.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Portugalin tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat Karen Banks ja Gonçalo Braga da Cruz, ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin:

1. toteaa, että Portugalin tasavalta ei ole noudattanut tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22 päivänä toukokuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/29/EY⁽¹⁾ 13 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, tai joka tapauksessa koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle.
2. Velvoittaa Portugalin tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanolle varattu määräaika päättyi 22.12.2002.

⁽¹⁾ EYVL L 165, 22.6.2001, s. 10.

Euroopan yhteisöjen komission 23.2.2004 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-85/04)

(2004/C 85/38)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 23.2.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ranskan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat E. Traversa ja P. Léouffre, ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut vakuutusyritysten tervehdyttämisestä ja likvidaatiosta 19 päivänä maaliskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/17/EY⁽¹⁾ 31 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut niistä komissiolle;
2. velvoittaa Ranskan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanoa varten asetettu määräaika päättyi 20.4.2003.

⁽¹⁾ EYVL L 110, 20.4.2001, s. 28.

Euroopan yhteisöjen komission 23.2.2004 Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-86/04)

(2004/C 85/39)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 23.2.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat E. Traversa ja P. Léouffre, ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut vakuutusyritysten tervehdyttämisestä ja likvidaatiosta 19 päivänä maaliskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/17/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut niistä komissiolle;
2. velvoittaa Luxemburgin suurherttuakunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanoa varten asetettu määräaika päättyi 20.4.2003.

(¹) EYVL L 110, 20.4.2001, s. 28.

Euroopan yhteisöjen komission 23.2.2004 Belgian kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-87/04)

(2004/C 85/40)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 23.2.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Belgian kuningas-

kuntaa vastaan. Kantajan asiamiehet ovat E. Traversa ja P. Léouffre, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuim

1. toteaa, että Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut vakuutusyriyten tervehdyttämisestä ja likvidaatiosta 19 päivänä maaliskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/17/EY (¹) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, tai joka tapauksessa koska se ei ole ilmoittanut niistä komissiolle
2. velvoittaa Belgian kuningaskunan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanoa varten säädetty määräaika päättyi 20.4.2003.

(¹) EYVL L 110, 20.4.2001, s. 28.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

11 päivänä joulukuuta 2003

asiassa T-61/99: *Adriatica di Navigazione SpA* vastaan
Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Kilpailu – EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohta (josta on tullut EY 81 artiklan 1 kohta) – Relevanttien markkinoiden määrittäminen – Perustelut – Hintojen vahvistamista koskeva sopimus – Todiste osallistumisesta kartelliin – Todiste irtisanoutumisesta – Syrjimättömyysperiaatte – Sakot – Määrittämisperusteet)

(2004/C 85/41)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Asiassa T- 61/99 *Adriatica di Navigazione SpA*, kotipaikka Venetsia (Italia), edustajinaan asianajajat U. Feraro, M. Siragusa ja F. M. Moretti, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinnään R. Lyal ja L. Pignataro, prosessiosoite Luxemburgissa, jossa kantaja vaatii EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan mukaisesta menettelystä (IV/34.466 – Kreikan lauttaliikenne) 9 päivänä joulukuuta 1998 tehdyn komission päätöksen 1999/271/EY (EYVL 1999, L 109, s. 24) kumoamista, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. D. Cooke sekä tuomarit R. García Valdecasas ja P. Lindh, kirjaaja: hallintovirkamies J. Plingers, on antanut 11.12.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Adriatica di Navigazione SpA*:lle määrätyn sakon suuruudeksi vahvistetaan 245 000 euroa.
- 2) *Kanne hylätään* muilta osin.
- 3) *Adriatica di Navigazione SpA* veloitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan sekä korvaamaan kolme neljänestä komissiolle aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista. Komissio vastaa yhdestä neljänneksestä omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EYVL C 160, 5.6.1999.YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN

13 päivänä tammikuuta 2004

asiassa T-158/99 *Thermenhotel Stoiser Franz Gesellschaft mbH & Co. KG* ym., vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Valtiontuki – Alueellinen tuki – Asianajajan kannekirjelmässä olevan allekirjoituksen säännönmukaisuus – Asiavaltuus – Perustelut – Soveltuvuus yhteismarkkinoille – Syrjintäkielto – Tuensaajan kansallisten kilpailijoiden sijoittautumisoikeus – Ympäristönsuojelu – Harkintavallan väärinkäyttö)

(2004/C 85/42)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-158/99, *Thermenhotel Stoiser Franz Gesellschaft mbH & Co. KG*, VierJahreszeiten Hotel-Betriebsgesellschaft mbH & Co. KG, *Thermenhotel Kowald* ja *Thermalhotel Leitner GesmbH*, kotipaikka Loipersdorf (Itävalta), edustajanaan asianajaja G. Eisenberger, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinnään V. Kreuzschitz ja J. Macdonald Flett, prosessiosoite Luxemburgissa, jota tukee Itävallan tasavalta, asiamiehinnään W. Okresek, H. Dossi, C. Pendorfer ja T. Kramler, prosessiosoite Luxemburgissa, jossa kantajat vaativat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan 3.2.1999 tehdyn komission päätöksen SG(99) D/1523, jolla tiettyyn Loipersdorfissa (Itävalta) toteutettavaan hotellihankkeeseen myönnetty valtiontuki todettiin yhteismarkkinoille soveltuvaksi, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti B. Vesterdorf sekä tuomarit J. Azizi, M. Jaeger, H. Legal ja M. E. Martins Ribeiro, kirjaaja: hallintovirkamies D. Christensen, on antanut 13.1.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Kantajat veloitetaan korvaamaan komissiolle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.*
- 3) *Itävallan tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

⁽¹⁾ EYVL C 299, 16.10.1999.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO**

11 päivänä joulukuuta 2003

**asiassa T-306/00: Conserve Italia Soc. coop. rl vastaan
Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾**

**(Maatalous – EMOTR – Taloudellisen tuen vähentäminen –
Perustelut – Tosiseikkojen virheellinen arviointi – Suhteelli-
suusperiaate)**

(2004/C 85/43)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Asiassa T-306/00, Conserve Italia Soc. coop. rl, kotipaikka San Lazzaro di Savena (Italia), edustajinaan asianajajat M. Averani, A. Pisaneschi ja S. Zunarelli, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään L. Visaggio, avustajanaan asianajaja M. Moretto, prosessiosoite Luxemburgissa, jossa kantaja vaatii, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa 11.7.2000 tehdyn komission päätöksen K(2000) 1752, jolla vähennettiin hankkeelle nro 88.41.IT.002.0, jonka nimi on Alsenossa (Piacenza) sijaitsevan hedelmä- ja vihannestuotteiden jalostuslaitoksen tekninen nykyaikaistaminen, EMOTR:n ohjausosastosta myönnettyä taloudellista tukea, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. García Valdecasas sekä tuomarit P. Lindh ja J. D. Cooke, kirjaaja: hallintovirkamies J. Plingers, on antanut 11.12.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Hankkeelle nro 88.41.IT.002.0, jonka nimi on ”Alsenossa (Piacenza) sijaitsevan hedelmä- ja vihannestuotteiden jalostuslaitoksen tekninen nykyaikaistaminen”, EMOTR:n ohjausosastosta myönnetyn taloudellisen tuen vähentämisestä 11 päivänä heinäkuuta 2000 tehty komission päätös K(2000) 1752 kumotaan.
- 2) Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se velvoitetaan korvaamaan neljä viidesosaa kantajan oikeudenkäyntikuluista.
- 3) Kantaja vastaa yhdestä viidesosasta omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EYVL C 355, 9.12.2000.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO**

13 päivänä tammikuuta 2004

**asiassa T-67/01, JCB Service vastaan Euroopan yhteisöjen
komissio ⁽¹⁾**

(Kilpailu – EY 81 artikla – Jakelusopimukset)

(2004/C 85/44)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-67/01, JCB Service, kotipaikka Rocester, Staffordshire (Yhdistynyt kuningaskunta), edustajinaan R. Fowler, QC, barrister R. Anderson, solicitor L. Carstensen ja aluksi solicitor M. Israel, sittemmin solicitor S. Smith, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään A. Whelan ja S. Rating), jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta ensisijaisesti kumoamaan EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan soveltamisesta (Asia COMP.F.1/35.918 – JCB) 21.12.2000 tehdyn komission päätöksen 2002/190/EY (EYVL 2002, L 69, s. 1) ja toissijaisesti kumoamaan osittain saman päätöksen ja samalla alentamaan JCB Servicelle määrättyä sakkoa, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja B. Vesterdorf sekä tuomarit J. Azizi ja H. Legal; kirjaaja: hallintovirkamies J. Plingers, on 13.1.2004 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan soveltamisesta (Asia COMP.F.1/35.918 – JCB) 21.12.2000 tehdyn komission päätöksen 2002/190/EY 1 artiklan c alakohta, d alakohta ja e alakohta sekä 3 artiklan d alakohta ja e alakohta kumotaan.
- 2) Kantajalle päätöksen 2002/190/EY 4 artiklassa määrätyn sakon määrä alennetaan 30 miljoonaan euroon.
- 3) Lausunnon antaminen vaatimuksista, jotka koskevat niiden tiettyjen asiakirja-aineistoon kuuluvien asiakirjojen toimittamista, joiden osalta hallinnollisessa menettelyssä oli todettu, että niihin ei ole oikeutta tutustua, raukeaa.
- 4) Kanne hylätään muilta osin.
- 5) Kantaja vastaa kolmesta neljänneksestä omista oikeudenkäyntikuluistaan.
- 6) Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja yhdestä neljänneksestä kantajan oikeudenkäyntikuluista.

⁽¹⁾ EYVL C 186, 30.6.2001.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO**

14 päivänä tammikuuta 2004

asiassa T-109/01: Fleuren Compost BV vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne – Valtiontuet – Alankomaiden kuningaskunnan lannanjalostusyrityksille myöntämät tuet – Komission määrääjäksi hyväksymä järjestelmä – Lupajaksoa ennen tai sen jälkeen myönnetyt tuet)

(2004/C 85/45)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Asiassa T-109/01, Fleuren Compost BV, kotipaikka Middelhar-nis (Alankomaat), edustajanaan asianajaja J. Stuyck, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään V. di Bucci ja H. van Vliet, prosessiosoite Luxemburgissa, jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan tukiohjelmasta, jonka Alankomaat on toteuttanut kuuden lannankäsittely-yrityksen tukemiseksi 13 päivänä joulukuuta 2000 tehdyn komission päätöksen 2001/521/EY (EYVL 2001, L 189, s. 13), ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja N. J. Forwood sekä tuomarit J. Pirrung, P. Mengozzi, A. W. H. Meij ja M. Vilaras, kirjaaja: hallintovirkamies J. Plingers, on antanut 14.1.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Kantaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EYVL C 227, 11.8.2001.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO**

21 päivänä tammikuuta 2004

asiassa T-328/01, Tony Robinson vastaan Euroopan parlamentti ⁽¹⁾

(Väliaikainen toimihenkilö – Ylennys palkkaluokkaan A 3 – Euroopan sosiaalidemokraattisen puolueen ryhmän henkilöstö)

(2004/C 85/46)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-328/01, Tony Robinson, Euroopan parlamentin väliaikainen toimihenkilö, kotipaikka Bryssel (Belgia), edustaja-

naan asianajaja É. Boigelot, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan parlamentti (asiamiehinään L. Knudsen ja D. Moore), jossa kantaja vaatii yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta yhtäältä kumoamaan Euroopan sosiaalidemokraattisen puolueen ryhmän puheenjohtajiston 6.-7.3.2001 tekemän päätöksen ylentää kaksi toimihenkilöä palkkaluokkaan A 3, ja toisaalta määräämään vastaajan maksamaan korvausta vahingosta, jota kantajalle on kyseisen ylennyksen perusteella aiheutunut, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja V. Tiili sekä tuomarit P. Mengozzi ja M. Vilaras, kirjaaja: johtava hallintovirkamies J. Palacio González, on 21.1.2004 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Euroopan sosiaalidemokraattisen puolueen ryhmän puheenjohtajiston 6.-7.3.2001 pitämässään kokouksessa tekemä päätös, jolla F ja M ylennettiin palkkaluokkaan A 3 1.3.2001 lukien, kumotaan.*
- 2) *Parlamentti veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EYVL C 56, 2.3.2002.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO**

21 päivänä tammikuuta 2004

asiassa T-97/02, Prodromos Mavridis vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Henkilöstö – Ylennys – Henkilön jättäminen kirjaamatta palkkaluokkaan A 5 ylennettyjen virkamiesten luetteloon – Arviointikertomusten saatavillaolo)

(2004/C 85/47)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-97/02, Prodromos Mavridis, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Bryssel (Belgia), edustajanaan asianajaja J.-N. Louis, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään J. Currall, V. Joris ja D. Waelbroeck), jossa kantaja vaatii yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan komission 6.4.2001 tekemän päätöksen olla kirjaamatta kantajaa niiden virkamiesten luetteloon, jotka ylennettiin palkkaluokkaan A 5 vuoden 2001 ylennyskierröksellä, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (yhden tuomarin kokoonpanossa: P. Mengozzi), kirjaaja: hallintovirkamies J. Plingers, on 21.1.2004 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Kumpikin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluis-
taan.*

(¹) EYVL C 131, 1.6.2002.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

20 päivänä tammikuuta 2004

asiassa T-195/02, Anselmo Briganti vastaan Euroopan
yhteisöjen komissio (¹)

*(Henkilöstö – Avoin kilpailu – Kumoamiskanne – Esivalinta-
menettely – Koemenettely – Tiettyjen monivalintakysymys-
ten taannehtiva kumoaminen – Yhdenvertaisen kohtelun
periaate – Luottamuksensuojan periaate)*

(2004/C 85/48)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Asiassa T-195/02, Anselmo Briganti, kotipaikka Tarente (Italia), edustajanaan asianajaja G. Sciusco, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinnään J. Currall ja A. Dal Ferro), jossa kantaja vaatii yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta pääasiallisesti kumoamaan avoimen kilpailun Euroopan yhteisöjen komissio/A/11/01 valintalautakunnan päätöksen olla hyväksymättä kantajaa esivalintamenettelyn jälkeisiin, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa (yhden tuomarin kokoonpanossa: J. D. Cooke); kirjaaja: johtava hallintovirkkamies J. Palacio González, on 20.1.2004 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(¹) EYVL C 191, 10.8.2002.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

25 päivänä marraskuuta 2003

asiassa T-85/01, IAMA Consulting Srl vastaan Euroopan
yhteisöjen komissio (¹)

*(Esprit-ohjelma – Toimet tutkimuksen ja teknologian kehittä-
misen alalla – Yhteisön myöntämä rahoitus – Tukikelpoiset
määrät – Välityslauseke – Kumoamiskanne – Tutkittavaksi
ottaminen – Vastakanne – Ensimmäisen oikeusasteen tuo-
mioistuimen toimivalta)*

(2004/C 85/49)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Asiassa T-85/01, IAMA Consulting Srl, kotipaikka Milano (Italia), edustajanaan asianajaja V. Salvatore, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään E. de March, avustajanaan asianajaja A. Dal Ferro, prosessiosoite Luxemburgissa, jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan 12.2. ja 21.2.2001 toteutetut komission toimet, jotka koskevat yhteisön rahoitukseen oikeutettuja menoja REGIS 22337 hankkeessa ja Refiag 23200 hankkeessa, jotka on toteutettu informaatioteknologiaa koskevan Euroopan strategisen tutkimus- ja kehitysohjelman (Esprit) yhteydessä, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja V. Tiili sekä tuomarit P. Mengozzi, M. Vilaras, J. Pirrung ja A. W. H. Meij, kirjaaja: H. Jung, on antanut 25.11.2003 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Kantajan ensisijaiset ja toissijaiset vaatimukset jätetään tutki-
matta.*
- 2) *Komission vastakanne siirretään yhteisöjen tuomioistuimeen.*
- 3) *Kantaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 186, 30.6.2001.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

18 päivänä joulukuuta 2003

asiassa T-215/02, Santiago Gómez-Reino vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Henkilöstö – Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) suorittama tutkimus – Avustamisvelvollisuus – Kumoamis- ja vahingonkorvauskanne, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat ja joka on oikeudellisesti selvästi täysin perusteeton)

(2004/C 85/50)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-215/02, Santiago Gómez-Reino, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Bryssel (Belgia), edustajanaan asianajaja M.-A. Lucas, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään H.-P. Hartvig ja J. Curall), jossa kantaja vaatii yhtäältä tiettyjen Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) suorittamiin tutkimuksiin ja Euroopan yhteisöjen virkamiehiin ja muuhun henkilöstään sovellettavien henkilöstösääntöjen 24 artiklan mukaisiin avustuspyyntöihin liittyvien toimenpiteiden kumoamista ja toisaalta korvausta väitetystä vahingosta, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Pirrung sekä tuomarit A. W. H. Meij ja N. J. Forwood, kirjaaja: H. Jung, on 18.12.2003 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Kanne jätetään tutkimatta, koska sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat ja koska se on oikeudellisesti selvästi täysin perusteeton.
- 2) Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, mukaan lukien välitoimimenettelystä asioissa T-215/02 R ja C-471/02 P(R) aiheutuneet kulut.

⁽¹⁾ EYVL C 247, 12.10.2002.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

28 päivänä marraskuuta 2003

asiassa T-264/03 R, Jürgen Schmoldt ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio

(Väliaikainen oikeusuoja – Tutkittavaksi ottaminen – Kii-reellisyys)

(2004/C 85/51)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-264/03 R, Jürgen Schmoldt, kotipaikka Dallgow-Döberitz (Saksa), Kaefer Isoliertechnik GmbH & Co. KG,

kotipaikka Bremen (Saksa), ja Hauptverband der Deutschen Bauindustrie eV, kotipaikka Berliini (Saksa), edustajinaan professori H. P. Schneider, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään K. Wiedner, avustajanaan asianajaja A. Böhlke, prosessiosoite Luxemburgissa, jossa kantajat vaativat EY 243 artiklan nojalla tekemässään välitoimihakemuksessa kansallisten standardien ja eurooppalaisten standardien EN 13162:2001–13171:2001 samanaikaista soveltamista koskevan sellaisen ajanjakson pidentämistä, joka vahvistettiin neuvoston direktiivin 89/106/ETY täytäntöönpanoon liittyen julkaistussa 22.5.2003 annetussa komission tiedonannossa (EYVL C 120, s. 17), yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti on antanut 28.11.2003 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Välitoimihakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

2 päivänä joulukuuta 2003

asiassa, T-334/02, Viomichania Syskevasias Typopoiisis kai Syntirisis Agrotikon Proionton AE vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(EMOTR – Maataloustuotteiden jalostamisen ja kaupan pitämisen edellytysten parantaminen – Yhteisön taloudellisen tuen poistamista käsittelevä hakemus – Komission toimimattomuus – Laiminlyöntikanne)

(2004/C 85/52)

(Oikeudenkäyntikieli: kreikka)

Asiassa T-334/02, Viomichania Syskevasias Typopoiisis kai Syntirisis Agrotikon Proionton AE XX, kotipaikka Ateena (Kreikka), edustajanaan asianajaja I. Stamoulis, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään M. Condou-Durande), jossa kantaja vaatii yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta toteamaan komission laiminlyöneen velvoitteensa, ensiksikin koska se ei ole aloittanut EY 232 artiklan nojalla yhteisön oikeuden rikkomisesta kantajan taloudellisia intressejä loukkaavalla tavalla johtuvaa jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättämistä koskevaa menettelyä Kreikan valtiota vastaan ja toiseksi koska se ei ole poistanut *ex tunc* Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) kantajan investointiprojektin osarahoitukseksi myöntämää taloudellista tukea, sellaisena kuin se on hyväksytty Kreikan viranomaisten 17.2.1994 tehdyllä päätöksellä nro 324986/505, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Azizi sekä tuomarit M. Jaeger ja F. Dehousse, kirjaaja: H. Jung, on 2.12.2003 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Kanne jätetään tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.

2) *Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja velvoitetaan korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.*

(1) EUVL C 31, 8.2.2003.

Editions Albert René S.a.r.l:n 1.10.2003 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne

(Asia T-336/03)

(2004/C 85/53)

(Oikeudenkäyntikieli määritellään työjärjestyksen 131 artiklan 2 kohdan mukaisesti – Kieli, jolla kannekirjelmä laadittiin: saksa)

Editions Albert René S.a.r.l., Pariisi, on nostanut 1.10.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan. Kantajat edustaja on asianajaja J. Pagenberg. Valituslautakunnassa asian käsittelyyn osallistui myös Orange A/S, Kööpenhamina.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 14.7.2003 antaman ratkaisun (asia R 559/2002-4)
- velvoittaa viraston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Orange A/S.

Haettu tavaramerkki: Sanamerkki MOBILIX luokkiin 9, 16, 35, 37, 38 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten – hakemus nro 671 396.

Sen tavaramerkki- tai merkkipuoikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kantaja.

Tavaramerkki- tai merkkipuoikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kansallinen sanamerkki ja yhteisön tavaramerkki OBELIX muun muassa luokkiin 9, 16, 28, 35, 41 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten.

Väiteosaston ratkaisu:

Valituslautakunnan ratkaisu:

Kanneperusteet:

Väitteen hylkääminen.

Hakemuksen osittainen hylkääminen luokkiin 9 ja 35 kuuluvien tavaroiden ja palvelujen osalta. Tämän asian kantajan tekemän valituksen hylkääminen muilta osin.

– Väitteen perustana oleva tavaramerkki on laajalti tunnettu tavaramerkki.

– Väitteen perustana oleva tavaramerkki on suojattu käyttöä vastaan myös muiden kuin samankaltaisten tavaroiden tai palvelujen osalta.

– Tavaramerkit ovat huomattavan samankaltaiset.

Luigi Marcuccion 13.1.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-9/04)

(2004/C 85/54)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Luigi Marcuccio on nostanut 13.1.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja Alessandro Distanti.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa nimittävän viranomaisen päätöksen, jolla se hylkäsi kantajan hakemuksen;
- toteaa, että kantajalle aiheutui työtapaturma 29.10.2001 hänen ollessaan ulkomaanedustuston palveluksessa;
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Esillä olevan asian kantaja on riitauttanut sen, että vastaaja on kieltäytynyt hyväksymästä työtapaturmaksi tapaturmaa, joka sattui kantajalle 29.10.2001 hänen suorittaessaan tehtäviään Angolan edustustossa, ja ettei vastaaja ole näin ollen myöntänyt hänelle henkilöstösäännöissä työtapaturmien ja ammattitautien osalta säädettyjä etuuksia. Tapaturma aiheutui siitä,

että kantaja koski käsillään valkoista myrkyllistä, toistaiseksi tunnistamatonta jauhetta.

Kantaja väittää, että tällä tapaturmalla on ollut haitallisia vaikutuksia hänen psyykkiseen ja fyysiseen hyvinvointiinsa, mistä on aiheutunut haittaa hänen sosiaalisille suhteilleen.

Kantaja vetoaa vaatimustensa tueksi perustelujen täydelliseen puuttumiseen sekä edellä mainittujen henkilöstösääntöjen rikkomiseen.

Ermioni Komninoun ynnä 16 muun 10.2.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-42/02)

(2004/C 85/55)

(Oikeudenkäyntikieli: kreikka)

Ermioni Komninou, Grigorios Dokos, Donatos Pappas, Vasileiois Pappas, Aristeidis Pappas, Elevation Pappa, Lamprini Pappa, Eirini Pappa, Aleksandra Dokou, Leonidas Grepis, Nikolaos Grepis, Fotios Dimitriou, Zois Dimitriou, Petros Polosis, Despoina Polosi, Konstantinos Polosis ja Thomas Polosis, kotipaikka Parga, Prevesin lääni, Kreikka, ovat 10.2.2004 nostaneet Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustajana on asianajaja Periklis Stroubos.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- ottaa kantajien vahingonkorvauskanteen tutkittavaksi
- velvoittaa Euroopan yhteisöjen komission maksamaan kullekin kantajalle vahingonkorvaukseksi 200 000 euroa ja sille tuomion antopäivästä lähtien summan maksamiseen saakka lainmukaista 8 prosenttia korkoa
- velvoittaa vastaajan korvaamaan kaikki kantajien oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat tekivät vuonna 1995 Euroopan komissiolle kantelun, jossa Kreikan viranomaisten väitettiin rikkovan direktiiviä 85/337/ETY⁽¹⁾ suunniteltaessa ja valmistettaessa Prevesassa sijaitsevan biologisen puhdistamon erästä yksikköä. Komissio päätti 28.7.1998 tekemällään päätöksellä K(1998) 2297 rahoittaa kyseistä hanketta koheesiorahastosta. Komissio ilmoitti 20.4.1999 lähettämällään kirjeellä kantajille siitä, että niiden kantelun käsittely lopetettiin. Kantajat kääntyivät Euroopan oikeusasiamiehen puoleen valittaen siitä, kuinka komissio oli

käsitellyt niiden kantelua. Euroopan oikeusasiamiehen päätös julkistettiin 18.7.2002. Kantajat tekivät 2.7.2003 uuden kantelun komissiolle, jossa ne kantelivat samaan asiaan liittyvistä uusista rikkomisista. Tästä huolimatta komissio päätti jatkaa hankkeen rahoittamista.

Kantajat vaativat, että heille maksetaan vahingonkorvausta, ja ne vetoavat aineettomaan vahingoon, joka on syntynyt siitä, kuinka komissio käsitteli niiden kantelua. Erityisesti ne esittävät, että komissio eväsi heiltä tietoa ja johdatti heitä harjaan asian käsittelyn kulun suhteen. Toisin sanoen, kun alun perin ja ensimmäisen kantelun käsittelyn päättämisen jälkeen komission yksiköt katsoivat, että Kreikka ei ollut noudattanut direktiivin 85/337/ETY säännöksiä esillä olevassa tapauksessa, ne jatkossa muuttivat kantaansa ja päättivät rahoittaa hanketta ilmoittamatta kuitenkaan tästä päätöksestään kantajille. Lisäksi kantajat esittävät, että se, että komissio hylkäsi niiden alkuperäisen kantelun, perustui yhteisön oikeuden määräysten ja säännösten ilmeiseen rikkomiseen. Kantajat esittävät vielä, että käsitellessään kantajien alkuperäistä kantelua komissio ei noudattanut alkeellisimpiakaan jääviyssääntöjä, koska asian käsittely uskottiin eräälle komission tärkeälle henkilölle, joka myöhemmin harjoitti poliittista toimintaa Kreikassa. Lopuksi kantajat väittävät, että komissio on laiminlyönyt sellaisten toimien toteuttamisen, jotka ovat tarpeen edellä mainittujen huonon hallinnon muotojen korjaamiseksi, siitä huolimatta, että Euroopan oikeusasiamiehi on todennut komission syyllistyneen näihin sääntöjenvastaisuuksiin, ja kantajien toisesta kantelusta huolimatta.

(1) Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 1985 annettu neuvoston direktiivi 85/337/ETY (EYVL L 175, s. 40).

Asian T-273/99 poistaminen rekisteristä⁽¹⁾

(2004/C 85/56)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen laajennetun jaoston puheenjohtajan 18.12.2003 antamalla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-273/99, Autoservice J. Van Deursen B.V. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

(1) EYVL C 47, 19.2.2000.

Asian T-9/02 poistaminen rekisteristä ⁽¹⁾

(2004/C 85/57)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen laajennetun jaoston puheenjohtajan 6.1.2004 antamalla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-9/02, Adidas International B.V. ja yhdeksän muuta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

⁽¹⁾ EYVL C 68, 16.3.2002.

Asian T-51/03 poistaminen rekisteristä ⁽¹⁾

(2004/C 85/58)

(Oikeudenkäyntikieli: tanska)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston puheenjohtajan 17.12.2003 antamalla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-51/03, Pi-Design AG vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV).

⁽¹⁾ EUVL C 101, 26.4.2003.

III

(Tiedotteita)

(2004/C 85/59)

Tuomioistuimen viimeisin julkaisu Euroopan unionin virallinen lehti

EUVL C 71, 20.3.2004

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 59, 6.3.2004

EUVL C 47, 21.2.2004

EUVL C 35, 7.2.2004

EUVL C 21, 24.1.2004

EUVL C 7, 10.1.2004

EUVL C 304, 13.12.2003

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
